

Ako som bol s Mojžišom,
tak budem i s tebou

60-0911M, Jeffersonville, IN

(AS I WAS WITH MOSES, SO I WILL BE WITH THEE)

William Marrion Branham

Úvod

Mimoriadna služba Williama Branhama bola odpoveďou Svätého Ducha na proroctvá Písma v Malachiášovi 4:5,6, Lukášovi 17:30 a Zjavení 10:7. Táto celosvetová služba bola vrcholom mnohých biblických proroctiev a pokračovaním práce Božej skrze Jeho Ducha v tomto konečnom čase. Písmo hovorí, že táto služba pripraví ľudí pre Druhý Príchod Ježiša Krista. Našou modlitbou je, aby Boh toto Slovo urobil životom v Tvojom srdci, keď budeš s modlitbou čítať toto posolstvo.

Preklad anglického originálu je urobený len s takými nevyhnutnými zásahmi do textu, ktoré vyžaduje preklad hovoreného slova do tlače, so snahou zachovať ráz prostého spôsobu vyjadrovania.

Hoci bolo pre presnosť prekladu vynaložené všetko úsilie, napriek tomu je za najvernejšiu formu záznamu považovaný audio záznam v anglickom jazyku.

Viac ako 1100 kázní je dostupných v mnohých jazykoch.

Táto kázeň sa smie kopírovať a rozširovať, pokiaľ je text predstavený neskrátene, bezo zmien, a pokiaľ je distribuovaný zdarma.

Viac informácií nájdete na stránke:

www.vecerne-svetlo.sk

Ako som bol s Mojžišom, tak budem i s tebou

(AS I WAS WITH MOSES, SO I WILL BE WITH THEE)

Toto posolstvo kázal brat William M. Branham v nedeľu 11.9.1960 v Jeffersonville, IN

¹ Znovu dnes ráno... [Prázdne miesto na páske – pozn.prekl.] ...spánku počas noci. Dúfam, že sme sa všetci dobre vyspali a cítime sa dnes odpočinutí.

Práve som rozmýšľal, ako som stál tu v miestnosti, a Billy Paul dnes ráno prekročil dvadsaťpäťku. Pamätám si, ako som stál za touto kazateľňou, keď Frankie Weber, sused tuto... Chodil som s ním spolu do školy. Mal som asi dvadsaťjeden alebo dvadsaťdva a on už mal dvadsaťpäť. A keď prekročil dvadsaťpäť, pomyslel som si, „Ó, Frankie sa už chystá zomrieť, je taký starý. A teraz,“ pomyslel som si, „čo budem robiť ja, keď sa dostanem do takého veku, dvadsaťpäť rokov.“ A teraz už môjmu vlastnému synovi minulo dvadsaťpäť.

To len dokazuje, ako čas naozaj letí a na nikoho nečaká. Musíme pracovať, zatiaľ čo je deň, lebo príde čas, keď nebudeme môcť viac pracovať. A vždy sa mi páčilo Longfellowovo dielo, „Žalm života.“ „Pri odchode zanechajme za sebou stopy na piesku času.“ Musíme robiť stopy, zatiaľ čo ich môžeme robiť, každý jeden z nás. Nepremárnime ani jeden deň, ale urobme všetko pre to, aby bol každý deň na Jeho slávu.

² Pred pár dňami alebo pred pár týždňami to bolo, Pán mi dal videnia, ako to všetci vieme. A náhodou som mal také zvláštne videnie, keď som bol dolu v Kentucky. A povedal som tým ľuďom, s ktorými som bol, „Niečo sa istotne stane.“

Asi o tretej ráno som videl, ako v mojej izbe stál strašidelne tmavo vyzierajúci muž. Nebol ako naši milovaní čierni bratia či sestry; tento muž bol iný. Jeho telo bolo vráskavé železo a blížil sa ku mne so zovretými rukami, aby ma napadol, a ja som sa mohol brániť iba s takou malou čepeľou. Ale tá bola zbytočná, nemohla... Nemohol som sa s ňou brániť. A tak, nejako Pán prišiel ku mne a pomohol mi tomuto strašidelnému mužovi uniknúť. Bol z vráskavého železa. Videl som, ako

zodvihol ruky, tie veľké vrásky na jeho koži, bolo to ako železo, ktoré sa pohybovalo hore a dolu. Odhadujem, že to ohavné telo by možno ani tvrdá rýchla guľka neprederavila (bol ako nejaké zviera, ako korytnačka alebo niečo podobné). A išiel po mne. Mal som celkom dobré tušenie, čo to bolo a čo to znamenalo.

³ Ale potom minulý utorok, asi o tretej ráno, sa stalo niečo iné. Bol som doma a v mojej izbe predomnou stál ten Božský a hovoril slová, ktorým som nerozumel. A ten čas, ktorý On určil, sa rýchlo blížil. A nepočul som ho veľmi dobre, ale bol Božský. A povedal, „Ešte sedem dní a budeš stáť, ako stál Mojžiš,“ alebo „budeš, ako bol Mojžiš“, alebo niečo, čo sa týkalo Mojžiša. Podľa toho mi po dnešku zostáva už len jeden deň. Toto je šiesty. Nevie, čo to znamená, ale viem, že On to vypôsobí, akokoľvek to je. „Budeš stáť,“ alebo „budeš musieť stáť,“ alebo „budeš ako...“ Bolo to niečo, čo sa týkalo Mojžiša. Nikdy som o tom príliš veľa nerozmýšľal. Povedal som o tom svojej rodine a niektorým svojim milovaným, že som videl toto Božské stvorenie. Ale jednako, On hovoril ako človek.

Ale potom som si všimol, že v mojom posolstve včera večer mi Pán dovolil vybrať Mojžiša. A dnes ráno to je Mojžiš a jeho nástupca. A to miesto Písma, ktorému sa dnes ráno budem venovať, sa týka Mojžiša a Jozuu. A toto miesto Písma, Jozua 1. kapitola, bolo vždy veľkolepé miesto Písma. Nikdy v živote som o tom nekázal; ale dnes ráno sa o to pokúsim.

⁴ Asi pred dvoma rokmi som videl, ako do miestnosti vstúpila Biblia a stála tam, kde som stál ja. A zhora prišla ruka a obrátila stránky; a zastavila sa pri Jozuovi 1, po 9. verš. Tam sa zastavila a išla pomaly. Čakal som, kým príde táto hodina, kedy budem cítiť, že to je Božia vôľa, aby som o tom hovoril.

No, nezabudnite na večerné zhromaždenia, ak môžete prísť a nemáte žiadne povinnosti. Ak máte cirkvi, ktoré vás potrebujú, tak potom určite odporúčam, aby ste išli do svojho zboru.

Dnes ráno sa hneď po tomto zhromaždení budeme modliť za chorých. A myslím, že potom bude bohoslužba s krstom.

A dnes večer, ak Pán dá, chcem kázať o piatich nezlyhávajúcich biblických identifikáciách cirkvi a našom vzťahu s ňou – s cirkvou Nového Zákona a našom vzťahu s touto cirkvou. A služby sa začnú, služba s piesňami bude o 19:30; a ja pokúsím byť za kazateľnou okolo ôsmej. A do 21:30 by sme mali končiť, ak Pán dá.

⁵ A tak verím, že dnes toto nebudú slová, ktoré... Keď sa dostanem ku povereniu, dúfam, že to nikomu neunikne, lebo je to veľmi dôležité, aby ste dali všetko nabok a premýšľali, ako čakáme na Ducha Svätého.

Pred tým, ako sa budeme venovať tomuto veľkolepému a milostivému Slovu, poprosím svojho dobrého priateľa a spolupracovníka, Dr. Lee Vayla, aby sa postavil a viedol nás slovom modlitby, ako otvoríme Slovo. Brat Vayle. [Brat Vayle sa modlí – pozn.prekl.] Ďakujem, brat Vayle, za tú inšpirujúcu modlitbu k Bohu.

⁶ A obráťme sa teraz do Písma. Je tak veľa vecí, o ktorých by sme mohli hovoriť, ale na druhej strane vidím, koľko nás tu stojí popri stenách a na chodbe, a tak ďalej. Verím, že čelíme svitaniu nového dňa. A tak, ako budeme dnes ráno čítať Písmo, obráťme sa do 1. kapitoly Jozuu. A budeme čítať knihu Jozuu, prvú kapitolu, prvých deväť veršov.

Zatiaľ čo sa pripravujeme... Toto posolstvo sa nahráva a vyšle sa do mnohých častí sveta. Chcel by som, aby tie národy sveta, ku ktorým mi Boh umožnil tú príležitosť, a ak som našiel milosť vo vašich očiach... Hovorím to dnes ráno... No dúfam, že v budúcnosti, keď prídem do vašich zborov, aby ste vopred vedeli, čo Pán Boh vykonal, a aby ste poznali pravdu. A ako Ježiš povedal, „Pravda vás vyslobodí.“

⁷ Čítajme od Jozuu 1:

A stalo sa po smrti Mojžiša, služobníka Hospodinovho, že takto povedal Hospodin Jozuovi, synovi Núnovmu, sluhovi Mojžišovmu:

Mojžiš, môj služobník zomrel; preto teraz vstaň a prejdi cez tento Jordán, ty i všetok tento ľud, do zeme, ktorú im ja dám, synom Izraelovým.

Každé miesto, na ktoré šľapí vaša noha, dal som vám, tak ako som hovoril Mojžišovi,

všetko od púšte a od tohoto Libanona až po veľkú rieku, po rieku Eufrates; celá zem Hetejov a všetko až po Veľké more, na západe slnka, bude vašim územím.

Nikto neobstojí pred tebou po všetky dni tvojho života. Jako som bol s Mojžišom, tak budem s tebou; nezanechám ťa ani ťa neopustím.

Buď silný a pevný, lebo ty rozdelíš tomuto ľudu do dedičstva zem, o ktorej som prisahal ich otcom, že im ju dám.

Len buď silný a pevný veľmi ostríhať, aby si činil všetko podľa celého zákona, ktorý ti prikázal Mojžiš, môj služobník. Neuchýľ sa od neho ani na pravo ani na ľavo, aby si robil múdre a rozumne vo všetkom a všade, kamkoľvek pojdeš.

Neuhne táto kniha zákona od tvojich úst, ale budeš rozmýšľať o nej vodne i v noci, aby si ostríhal a činil všetko podľa všetkého toho, čo je napísané v nej, lebo vtedy sa ti podarí tvoja cesta, a vtedy budeš robiť múdre a rozumne.

Lebo veď či som ti neprikázal: Buď silný a pevný! Netras sa ani sa nestrachuj! Lebo s tebou je Hospodin, tvoj Bôh, vo všetkom a všade, kamkoľvek pojdeš.

⁸ V piatom verši, asi v strede toho verša je napísané, „Ako som bol s Mojžišom, tak budem i s tebou.“ To je... Chcel by som to nazvať ako tému, chvíľu ešte počkám a potom na to upriamim vašu pozornosť. „Ako som bol s Mojžišom, tak budem i s tebou.“

No, minulý večer sme putovali so synmi Izraelovými do Egypta až po Kádeš. Ó, čo za veľká lekcia. Čo za veľká vec, ako sme prirovnali tú prirodzenú cirkev k duchovnej cirkvi: Boh koná s Izraelom v prirodzenom; s cirkvou v týchto dňoch, ako vyvoláva pohanov a ľudí pre Svoje Meno. Koná s nimi v duchovnom, ako s nimi konal v prirodzenom. Je to paralelné jedno s druhým. Všetko, čo Boh s nimi urobil, a všetko, čo Boh pre nich urobil, a všetko, čo Mu oni opätovne urobili, je to tu pre nás ako príklad. Vidíme, že doteraz bolo Slovo vykonané presne tak: ako v prirodzenom, keď mali víťazstvo alebo niekoľko víťazstiev, tak sa začali radovať, kričať, tancovať a chváliť Boha, presne tak, ako to robila aj cirkev. A teraz čakali štyridsať rokov na otvorenie niečoho iného.

⁹ A ako rozmýšľame o Mojžišovi, tomto veľkom sluhovi Pánovom, ako pri jeho narodení, pri mieste jeho narodenia, Boh si ho vyvolil pre svoju prácu, pri jeho narodení. A jeho život bol veľmi ťažký, lebo ako muž, on chce žiť jedným spôsobom a Duch Boží ho vedie inou cestou. Tie rozhodnutia, ktoré urobil, sa navonok zdali bláznovstvom, keď bol jednou nohou na tróne, aby zdedil svet a potom na druhej strane bol vyvrheľom a tulákom. Navonok to bola, podľa mysle, bláznivá vec.

Ale nachádzame v tomto veľkú lekciu, že ľudia, ktorí nasledujú Ducha, sú bláznami pre svet, lebo pochádzajú z iného kráľovstva, sú vedení inou cestou, vedení Duchom. Bože, nech som to ja a všetci vy, aby sme nasledovali vedenie Ducha, bez ohľadu na všetko ostatné, len sledujúc Božie zaslúbenie a čakajúc, kým bude vyplnené.

¹⁰ A to je presne to, čo Mojžiš urobil. Faraón čítal tie isté miesta Písma, ktoré čítal Mojžiš, akurát faraón sa na to pozeral iným spôsobom. Mojžiš sa pozeral na tých istých ľudí ako faraón. Faraón ich videl ako otrokov a miesičov blata; Mojžiš ich videl ako povolaných a vyvolených.

Tak chcem aj ja vidieť cirkev živého Boha – nie ako skupinu fanatikov a vyvrheľov, ale ako vyvolených Božích, aby som mohol odovzdať svoj život, ako to urobil Mojžiš, pre túto veľkú cirkev a túto vec.

Teraz zisťujeme, že Mojžiš bol povolaný. A potom, ako bol poverený, on zlyhal vo svojom poverení tým, že sa snažil robiť to, čo si myslel, že je najlepšie.

Tak znova nás to učí, že nemôžeme brať to, čo si myslíme, že je najlepšie, alebo čo si človek myslí, že je najlepšie. Musíme vziať to, čo Boh povedal, že je najlepšie. A nasledovať Slovo Pánovo je vždy tá najlepšia vec. Ísť tou cestou, ktorou Boh povedal.

¹¹ A v tom, ako zlyhal, zisťujeme, že utiekol pred tváre faraóna na púšť, kde si vzal Jetrovu dcéru Ciporu. A potom, ako sa s ňou oženil, porodila mu syna Geršoma. A potom sa usadil, žil ticho a pokojne, ako pracoval s ovcami.

Ale jedného dňa počul Boh výkrik Svojho ľudu. Boh sa rozpamätal, že mal s týmto ľudom zmluvu. A nielen to, ale tiež sa rozpamätal, že mal sluhu, ktorého povolal a vyvolil a mal s týmto sluhom zmluvu. A Boh nikdy Svoju zmluvu nezmení, nezmení Svoje túžby, nezmení nič. Boh vždy dodrží Svoje sľuby. Aj keď Mojžiš sklamal a urobil to, čo nebolo správne, jednako Boh Svoju zmluvu dodržal. Keď Boh povolá človeka, aby niečo urobil, on to musí urobiť, jednoducho to musí urobiť.

¹² Nieкто sa ma pred nejakým časom opýtal, „Máme teraz hľadať dary pre naše služby?“ Nejaký metodistický brat, ktorý práve prijal Ducha Svätého. Povedal som, „Nie, nerobte to! Keď to urobíte, potom vás Boh nemôže použiť.“ Povedal som, „Jediná vec, ktorú musíte urobiť, je ísť vpred a byť Kresťanmi. Ak vás Boh povolal, On vás umiestni presne tam, kde patríte.“

Zvyčajne tí, ktorí hľadajú a snažia sa získať veci, ak by im Boh aj niečo dal, oni by sa nafúkli. Zvyčajne ten človek, ktorého Boh povoláva, je práve ten, ktorý sa od Neho snaží utiecť – Mojžiš a Pavol a ďalší, všetci sa snažili od toho povolania utiecť.

¹³ Ale zisťujeme tu, že Boh napriek všetkému tomu zlyhaniu, ktorým Mojžiš prešiel, On mal jednako na ňom Svoje ruky. A povolal ho, aby Mu konal službu. Povolal ho do tohto poverenia. A čo za utešenie to muselo byť pre Jozuu, keď počul, ako mu Boh povedal, „Ako som bol s Mojžišom, tak budem aj s tebou.“

Aj keby som sa snažil a zlyhal pri tom, Boh ma neopustí. Nikdy som nemal veľa dôvery k niekomu, kto sa bál niečo urobiť. Radšej by som bol nájdený pri zlyhaní, ako by som mal byť príliš lenivý, aby som to aspoň skúsil.

¹⁴ Kedysi sa hovorilo, že firma Ballard Flour Company raz najala človeka a on sa išiel podpísať; a ten človek nemal žiadnu gumu na konci ceruzky. A pán Ballard sa ho opýtal a povedal, „Prečo nemáte žiadnu gumu?“

Povedal, „Nerobím chyby.“

On mu povedal, „Tak potom vás nemôžem použiť. Lebo ak nerobíte chyby... Nerobíte chyby vtedy, keď nerobíte nič.“ To je pravda.

Boh ťa nebude brať za zodpovednosť za tvoje chyby. Bude ťa bude brať za zodpovednosť za hriechy, ktoré si vedome robil. „Ten, kto vedome hreší, potom, ako prijal známosť pravdy...“ Ale človek, ktorý niečo robí, urobí chybu, zlyhá. Urobí chyby. Ale ak je Božsky povolaný a Boh je v jeho srdci, tak znovu povstane.

¹⁵ Zvykli tu pred rokmi chodiť do zboru (a oni tu môžu byť dnes ráno), jeden muž a jeho žena. Zvykli spievať pieseň, ktorá ma nadchla, ktorá hovorila niečo takéto:

Odpusť mi, Pane, a vyskúšaj ma ešte raz,

budem Tvoj, ak Ty budeš môj.

Ak padnem alebo ak zlyhám,

dovoľ mi povstať a vyskúšať to znovu.

Odpusť mi, Pane, a vyskúšaj ma ešte raz.

Ó, páči sa mi to. Lebo akýkoľvek dobrý vojak je náchylný na zranenie. Ale ak je stále dobrým vojakom a má určitý zámer a niečo,

pre čo bojuje, tak povstane a vyskúša to znova. Akýkoľvek dobrý vojak kríža urobí to isté.

¹⁶ A Jozua, ten nový veliteľ armády, po tom, ako Mojžiš zomrel, videl, že Boh, aj pri jeho chybách, s ním zostal a dodržiaval svoje poverenie... Bez ohľadu na to, čo Mojžiš urobil, bol to Mojžišov úrad, ktorý Boh rešpektoval. On bol prorok. Bol nad všetkými prorokmi. Bol naozaj viac ako akýkoľvek prorok, ktorého mali. Keď sa mu jeho vlastná sestra smiala za to, že si vzal za ženu etiópske dievča, on ich zvolal a povedal, „Či sa nebojíte Boha?“ Povedal, „Ak je medzi vami niekto, kto je duchovný alebo prorok, prehovorím ku nemu vo videniach a dám sa mu poznať v snoch. Ale nie tak Mojžiš. S ním hovorím ústa k uchu. Či sa nebojíte Boha?“

Vidíte, nie je dobré šliapať na Boží ľud. Keď to robíte, urážate Jeho. Boh poveril Mojžiša. Jeho zlyhania nič neznamenal – Boh poznal jeho srdce.

¹⁷ A raz sa Mojžiš sťažoval za to, že mal toho príliš veľa na robote. A tak Boh vzal jeho ducha a rozdelil ho medzi sedemdesiatich. Oni nemali o nič viac Ducha, ako mali na začiatku, ale jediné, čoho mali viac, bolo viac mašínérie. Rovnaké množstvo Ducha. Boh môže položiť celého Svojho Ducha na človeka, ak chce, alebo Ho môže roztrúsiť medzi tisíce, ak to tak chce. Jedného dňa vložil celého Svojho Ducha na človeka, ktorý sa volal Ježiš; teraz Ho roztrúsil všade medzi Svoje cirkvi. Boh dodržiava Svoje poverenie.

¹⁸ No, Jozua, ten nový bojovník... Teraz zostali len dvaja, ktorí zotrvali až po zasľúbenú zem, to bol Jozua a Kálef. A teraz bol Jozua nový veliteľom, ktorý mal viesť armádu a vstúpiť na to miesto, kde stál veľký muž ako Mojžiš. To nebola žiadna malá úloha.

Pripomína mi to kazateľa dnes, ktorý je povoláný od Boha, aby vstúpil na cestu, kde stál Ježiš – čo za prikázanie, čo za poverenie. Ale každý, kto je povoláný od Boha, je poverený, aby stál na tom istom mieste. „Budem s tebou, dokonca v tebe, až do konca cesty.“ Každý kazateľ je povoláný, aby stál tam, kde On: „Tie skutky, ktoré ja činím, budete aj vy činiť.“ Každý kazateľ, poverený od Boha, má prikaz stáť na ceste Ježiša Krista a vykonávať povinnosti, ktoré vykonával Ježiš. To je celkom veľké prikázanie.

¹⁹ A aký to musel byť pocit, keď Jozua, ako tam stál v to ráno a hovoril s Bohom, On povedal, „Nezlyhám pri tebe; ako som bol s Mojžišom, tak budem aj s tebou; žiaden človek pred tebou neobstojí po všetky dni tvojho života. Zničím a rozdelím. Vyčistím cestu, len buď

silný a odvážny. Nebuď zdesený [to znamená: neobávaj sa], lebo Ja som s tebou. Povediem ťa až do konca.“ Čo za poverenie dané tomuto novému mužovi menom Jozua.

No, je tu veľa rôznych príkladov, do ktorých by sme mohli ísť, ale niektoré z nich preskočíme. Napríklad, ako bol Mojžiš cirkevným vekom, ktorý ich priviedol na Sinaj, do ich teológie (ako minulý večer). Mojžišovi nebolo dovolené vziať synov Izraelových do zaslúbenej zeme, lebo zlyhal.

²⁰ A tie cirkevné organizácie, denominácie zlyhali. Oni nezaujmú cirkev! Boh vzbudí nový systém – medzidenominačný systém, skrze moc Božiu, ktorá vezme cirkev do zaslúbenej zeme. Organizácie a denominácie to pokazili, podľa svojej vlastnej teológie, každá jedna z nich podľa ich vlastného spôsobu myslenia. Ale Boh vezme Svojho Ducha Svätého a vzbudí Svojich Jozuov a oni vezmú cirkev do jej zaslúbenia bez akýchkoľvek denominačných pút. Oni zaujmú Jeho cirkev.

Mojžiš zlyhal. On bol zákonodarcom. Jozua bol povolaný z milosti a viedol cirkev ďalej.

²¹ Tiež nachádzame, že Jozua poznal svoje poverenie, vedel, že to ležalo v jeho rukách, že ho Boh povolal do služby, a vedel, že nemôže zlyhať, on kráčal pokorne pred Bohom.. A keď zvolal ľudí a povedal im, že Boh ho poveril, sledujte žiadosť tých ľudí. Oni povedali, „Budeme ťa nasledovať, ako sme nasledovali Mojžiša, ak budeme vidieť, že to, čo nasledovalo Mojžiša, bude nasledovať aj teba. Len buď silný a odvážny!“

To by mala byť požiadavka každého znovuzrodeného človeka dnes. Ak sa od nás vyžaduje, aby sme nasledovali, potom by sme mali vidieť znamenia, ktoré nasledujú toho veriaceho. Ako Ježiš povedal, „Tie veci, ktoré Ja činím, budete aj vy činiť.“

A už som vás prosil, aby ste dnes ráno nechali svoje duchovné srdcia otvorené, lebo verím, že rozumiete, čo hovorím. Ako tu sedíme s denominačnými ľuďmi z rôznych organizácií, ktoré sú tu dnes ráno zhromaždené od katolíkov a protestantov a mnohých ďalších. Samozrejme, bude to zjavené tým, ktorí sú naplnení Duchom.

²² No, Jozua musel zobrať toto prikázanie. Ľudia mu povedali, „Nech je Boh s tebou, ako bol s Mojžišom, a my budeme vidieť, že ten Duch, ktorý nás zatiaľ viedol, nás povedie aj ďalej.“

Ó, ako by sa cirkev dnes ráno mala pozrieť a hľadať, ako ten Duch pracuje medzi ľuďmi. Ak chcete cirkevný domov, kde Duch, ktorý vzkriesil Krista z mŕtvych, ten Duch Svätý, ktorý sa bude pohybovať medzi ľuďmi. To je ten Duch, ktorého Boh vzbudzuje v týchto posledných dňoch, aby vzal ľudí do tej druhej zeme, do plného zaslúbenia všetkých požehnaní Božích a do plného poverenia či zaslúbenia, ktoré dal. „Toto zaslúbenie patrí vám a vašim deťom.“ Ako Izrael hľadal tú zaslúbenú zem, vediac, že to niekde bolo, lebo tam už niekto bol, tak je to aj s cirkvou! Vieme, že niekde sa nachádza zem! Niekde je moc, lebo tam už boli ďalší. Vieme, že tá zem leží za riekou, kde aj dnes ráno smerujeme. Snažíme sa dostať do tej zaslúbenej zeme.

Jozua vedel, že tá zem tam bola. Išiel tam ako prvý, aby to preskúmal a potom sa mohol vrátiť ako svedok.

Bohom povolaní kazatelia by nemali byť tak napchatí teológiou, ale mali by navštíviť tú Zem, do ktorej smerujeme, a priniesť späť dôkaz tej moci a lásky Ježiša Krista. A dať svojim zhromaždeniam vedieť, že je zem poza riekou.

²³ No, včera večer sme kázali o tom, ako išli k Jordánu. No, keď sa dostaneme k tej rieke, to nás rozdeľuje, to nás oddeľuje. Keď už ste raz na tej druhej strane, niečo sa vám stalo.

No, Jozua uprostred tohto všetkého, vediac, že ten príkaz bol veľký; ale keďže mal uistenie, mohol byť nebojácny, mohol byť, ako by sme to nazvali, bezstarostný – pokiaľ smeroval tým správnym smerom. Mohol by sa dostať ku kopcu, ktorý by ho nútil ísť naspäť, ale on smeroval tým správnym smerom.

A rovnako tak môže byť aj cirkev živého Boha bezstarostná a nebojácna vo viere, ak smerujeme tým správnym smerom; lebo On povedal, „Ako som bol s Mojžišom, tak budem aj s tebou. Nesklamem ťa ani ťa neopustím.“ On nikdy neopustil Mojžiša, On nikdy nesklamal pri Mojžišovi, On nikdy nesklame pri Jozuovi, On nikdy nesklame pri nás. On bude s nami.

²⁴ A ako vidíme, Jozua vzal toto poverenie a vedel, akú má zodpovednosť. Viedol ich cez zeme, ktoré... Musel sa dostať na druhú zem. Musel vybudovať kráľovstvo. Musel medzi nimi rozdeliť dedičstvo. Vedel, že to poverenie bolo veľkolepé, oveľa väčšie ako to, čo urobil Mojžiš. Jozua mal toho viac na vykonanie ako Mojžiš.

Ďalšia vec, mal ich viesť popri hranici, medzi ich bratmi. Oni už aplikovali krv. Musel ich premôcť, musel ich držať potichu, ako pochodovali ďalej.

A tak je to dnes s touto letničnou skupinou, ktorá povstáva. Oni už ochutnali denominacionalizmus. Je tak ťažké udržať ich.

²⁵ Pred niekoľkými rokmi povedali, „Pod', brat Branham (keď sa služba po prvýkrát začala), začneme organizáciu, postavíme ti pamätník.“ Ja nehľadám pamätník! Hľadám príchod Pánov!

Založili nejaký malý kult, ktorý sa volal „Pozdný dážd'“. Išli do Kanady a do Kalifornie; ale bol to prepadáč. Samozrejme, nemôže to tak vyjsť. Prečo to tak bolo? To jediné, čo vedia... Oni vyjdú z týchto vecí a majú tam s tým určitý kontakt. Musia mať niečo, čo musia robiť.

Ale, brat, tá skutočná cirkev živého Boha nemá žiadne formy, žiadne vyznania. Je vedená mocou Božou, ktorá sa nachádza v srdci každého jednotlivca. Prejdi popri svojich bratoch. Nehádaj sa s nimi. Sme väčší ako oni. Nehádaj sa s nimi; len choď ďalej.

²⁶ Chcem, aby ste si všimli túto veľkú vec, ktorá sa tu stala. Bol tu Ezau, Moáb a tí, ktorých sme včera večer spomínali. Mnohí z nich boli v skutočnosti hraniční veriaci. Boli priamo na hranici.

Ó, musím sa tu na chvíľu zastaviť, naozaj len na minútu. Veľa ľudí pokladá za zasľúbenú zem milénium, ale nie je to tak. Zasľúbená zem mala vojny a zabíjanie; milénium nebude mať žiadne vojny ani zabíjanie. Znamená to Duch Svätý, bojové pole.

Ospravedlnenie; oni opustili Egypt. Boli tri štádiá ich cesty. Opustili Egypt pod ospravedlnením, veriac Slovo. Oddelili sa od Egyptanov, aby išli von. Prekročili Červené more a zabili veci, ktoré boli za nimi, čo bolo posvätenie, skrze krv, ktorá zabíja všetky ľudské túžby zla – to bolo druhé štádium ich cesty. Ale tretie štádium bolo, keď prekročili Jordán do zasľúbenej zeme, kde ležalo ich dedičstvo. Ich dedičstvo nikdy neležalo v Egypte, aj keď ich v Egypte Boh požehnal.

²⁷ Vy, Luteráni, ktorí veríte v ospravedlnenie, vaše dedičstvo tam neleží, ak ste povolaní. Ak si len luterán, to je najďalej, ako sa dostaneš.

Vy, metodisti a nazaréni a pútnici svätosti a cirkev Božia, ktorí veríte v posvätenie, v zabitie toho zlého, ktoré je vo vás, vo vysekanie koreňov zlého, vy patríte poza tú rieku.

Ale vy, muži a ženy, v ktorých je niečo, čo vás vyvoláva, tá hlbina po hlbine, musíte ešte prejsť tým Jordánom a dostať sa do zeme za riekou.

Povedal, „Prejdeš popri svojich bratoch. Prejdeš popri svojich bratoch a oni sú blízko hranice. Ak prejdeš popri nich, nič im nehovor. Dal som túto horu Ezavovi. Tento kraj som dal Moábovi. A nechcem, aby si sa s nimi hádal a presviedčal ich. Len zľahka popri nich prejdi. Vieš, kam ideš. Nezačínaj s ich zvykmi.“

²⁸ Moáb mal falošného proroka, biskupa menom Balám, ktorý prišiel a dostal sa medzi zhromaždenie a snažil sa to zorganizovať, aby sa všetci zišli spolu, lebo boli bratia. Ale oni neboli! Boli poloviční bratia, nie skutoční bratia. Ak v tvojom srdci...

„Nehádaj sa s ním; len choď ďalej, nechaj ho na pokoji. Zaplať im za to, čo dostaneš, ak musíš prejsť cez tento kraj.“ On bol predurčený, aby tým bol. Ak by Boh očakával alebo predurčil, aby sa Moáb spojil s Izraelom, oni by sa spojili. Ak by predurčil Ezava, aby išiel s Izraelom, Ezav by skočil a išiel. Ale on mu dal jeho dedičstvo na druhej strane rieky.

²⁹ No, ako sa môžem pokúsiť urobiť to, aby to videli všetci luteráni, všetci baptisti, všetci presbyteriáni, všetci nazaréni a pútnici svätosti? Neodsudzujte ich. To je všetko, čo vedia. Pre nich existuje len to.

Ale vám, ktorí veríte (Ó, Bože!), vám, ktorí veríte, vám, ktorí v sebe máte niečo, čo volá po tej hlbine! Ak bola celá tá hlbina, ktorú máte, nasýtená, potom zostaňte tam, kde ste. Ale ja a môj dom, pre nás je niečo viac, ako taký človek vidí! Niekde je zem poza riekou, stále je hlbina, ktorá volá po hlbine. Nemôžem byť nasýtený teológiou. Nemôžem byť nasýtený dobrou cirkvou. Nemôžem byť nasýtený dobrou kampaňou. Nemôžem byť nasýtený nejakou bohoslužbou s uzdravovaním. Je za tým niečo, čo volá!

³⁰ Tak ich len nechaj tak. Choď ďalej. Nehádaj sa s nimi. My prechádzame do inej zeme. Oni neboli predurčení, aby s tebou išli. Nebudú s tebou kráčať. Ako môžu ísť dvaja spolu, ak sa nezhodnú? Ale tým, ktorí milujú Boha, tým, ktorí sú povolani od Boha...

No, oni povedia, „Boh nám dal túto cirkev. Boh urobil toto.“

To je pravda. Boh povedal, „Dávam Ezavovi túto horu; nedotýkaj sa ho. Ale pre teba mám niečo iné. Prekroč na druhú stranu!“ Amen.

To je moja túžba, bratia, aby som videl svoju cirkev, ako prekročí do druhej zeme, je to túžba prejsť na druhú stranu. Ak je vo vás niečo, čo volá, potom bude niečo, čo odpovie na to volanie. Len sa uspokojíť s chovaním oviec vám nestačí alebo dostať sa do nejakého biznisu vám nestačí. Len sa pridať do cirkvi a zapísať svoje meno do knihy vám nestačí; lebo je niečo, čo volá, poza tým hrebeňom hory a poza ďalším hrebeňom, až poza Jordánom, až kým sa nenájdete v náručí Božom. Hlbina, ktorá volá po hlbine.

³¹ Jozua vedel, že jeho poverenie bolo veľké. Všimli ste si, ako sa Jozua rozpomáľal na svoje poverenie, keď začal prechádzať cez Jordán? „Nech sa táto kniha zákona (Moje Slovo) neoddieli od tvojich úst.“ Inými slovami, „Jozua, je mi jedno, čo hovorí tvoj kmeň, čo hovorí duchovenstvo, zostaň so Slovom! Lebo potom sa ti bude na tvojich cestách dariť. Bez ohľadu na to, koľko veľkých vecí ľudia robia, koľko malých vecí robia, koľko organizácií urobili, ty zostaň so Slovom, Jozua! Ó! Zostaň so Slovom. Nech toto Slovo neopustí tvoje ústa...“ Dovoľte mi znovu to prečítať:

Len buď silný a pevný veľmi ostríhať, aby si činil všetko podľa celého zákona, ktorý ti prikázal Mojžiš, môj služobník. Neuchýľ sa od neho ani na pravo ani na ľavo...

³² Ak Slovo hovorí, aby si robil istú vec, urob to! Je mi jedno, čo hovorí organizácia, jednako to urob! To je ten Jozua, na ktorého Boh čaká. Neodchýľ sa ani centimeter, ani jeden kúsok. Zostaň rovno so Slovom!

Neuchýľ sa od neho ani na pravo ani na ľavo, aby si robil múdre a rozumne...

Ó, myslíte si, že prosperujete, keď budujete veľké cirkvi, pridávate desaťtisíce ľudí do svojej denominácie. To nie je prosperita. To vás neprivádza ani jeden krok bližšie k zaslúbeniu. To, čo potrebujeme, je viac Boha, viac Ducha Svätého!

...vo všetkom a všade, kamkoľvek pôjdeš.

Neuhne táto kniha zákona od tvojich úst, ale budeš rozmyšľať o nej vodne i v noci.

Keď rozmyšľate nad tým, že niečo urobíte, beriete k tomu Božie Slovo? Nachádzate svoju túžbu v Slove? Kázate to, čo je v Biblii? Alebo ste ako mnohí dnes, príliš mnohí, ktorí „kážu nauky a prikázania ľudí“?

³³ Táto kniha zákona neuhne z tvojej ruky... Alebo z tvojich úst.

„Tvojich úst,“ to, čo hovoríš. Nerob to tak, že to len prečítaš a odídeš preč. Prehovor to! Ži to! Uč to!

...ale budeš rozmyšľať o nej vodne i v noci, aby si ostríhal a činil všetko podľa všetkého toho, čo je napísané v nej.

Vidíte, čo bude Jozua tohto dňa? Vidíte, čo bude Jozua duchovnej cirkvi? To je ten istý druh Jozuu, ktorého mali v tej prirodzenej cirkvi. Pri duchovnej cirkvi to musí byť to isté.

V Biblii je povedané, „Ak sa človek neznovuzrodí, nemôže vidieť kráľovstvo Božie,“ potom ten duchovný Jozua povie, „Amen.“

Ak Biblia hovorí, „Ježiš Kristus je ten istý včera, dnes i naveky,“ ten duchovný Jozua povie to isté. On je ten istý.

Ak Biblia hovorí, tá Kniha, to Slovo, hovorí, „Očakávajte v meste Jeruzalem, až kým nepřijmete moc zhora. A potom na vás zostúpi Duch Svätý a potom budete Mojimi svedkami,“ ten duchovný Jozua hovorí to isté.

³⁴ Keď Peter na deň Letníc povedal, „Čiňte pokánie a budte pokrstení, každý jeden z vás, na Meno Ježiša Krista na odpustenie vašich hriechov a prijmete dar Ducha Svätého,“ ten duchovný Jozua sa neodchýli ani jeden kúsok, urobí všetko to, čo hovorí Slovo.

Ak Marek 16 povedal, „Chodte do sveta, kážte Evanjelium. Ten, kto uverí a bude pokrstený, bude spasený. Ten, kto neuverí, bude odsúdený. Tieto znamenia budú nasledovať tých, ktorí veria: v Mojom Mene budú vyháňať diablov; budú hovoriť novými jazykmi; budú brať hadov; piť smrtonosné veci a neuškodí im to,“ ten duchovný Jozua povie to isté. Bude nad tým rozmyšľať dňom a nocou, aby jeho cesty prosperovali.

³⁵ Chcem, aby ste si všimli, čo sa stalo. Keď Jozua prišiel a dostal sa ku svojej prvej kampani, keď mal prvýkrát dokázať, že on bol tým skutočným Jozuom... Izrael to mal vedieť.

Niet pochýb, že duchovenstvo to videlo inak. Oni povedali, „No, usadíme sa tu a budeme tu do jari alebo do leta, až kým sa hladina Jordánu nezniží.“

Vyzerá to, ako by Boh hádzal pred Svojich duchovných Jozuov tie najšialenejšie veci.

Priviedol ich tam v apríli, keď bol Jordán tri až štyrikrát väčší ako normálne. On ho skúšal, aby zistil, či on bol ten skutočný Jozua.

Nech aj všetko ide zle, nech všetci ostatní prosperujú, nech bludy prosperujú. Nech tí, ktorí majú formu pobožnosti a zapierajú jej moc, prosperujú a sácajú ťa naspäť. Ale ak vieš, kde stojíš, tak obstojíš! Bez ohľadu na to, či ťa celý svet odmietne, budeš stáť rovnako. Neoddiališ sa od toho Slova.

³⁶ Jordán bol asi tri alebo štyrikrát tak veľký, strašidelný, hrozne vyzerajúci a blatový. Ale Jozua povedal, „Boh povedal, že za tri dni prejdeme ďalej. A tak prejdeme ďalej!“

No, duchovenstvo povedalo, „No, počkaj chvíľu, Jozua. My sme vzdelaní ľudia. Sme chytrí. Mnohí z nás tu boli v Egypte inžiniermi. Vieme, ako tieto veci chodia, takže počkáme ešte chvíľu, kým sa prameň nevyčistí, a potom môžeme cez neho prejsť. Nebude to oveľa ľahšie?“

„Je mi jedno, čo si myslíte. Boh povedal, že za tri dni prejeme, takže prejdeme! Za tri dni cez neho prejdeme.“

Sledujte, čo Jozua urobil. Čo dal na prvé miesto? Duchovenstvo? Nie veru. On dal Slovo na prvé miesto. Povedal, „Vezmite tú archu! A všetci vy kňazi to obchádzajte. Chodte za to. Nesnažte sa to viesť; nech to vedie vás!“

³⁷ To je ten dnešný problém. Snažíme sa predbehnúť Slovo a obísť Ho, prispôbiť Slovo, aby sedelo tomuto a aby Slovo sedelo tamtomu. Nech sú požehnané vaše srdcia, to, čo dnes potrebujeme, je nasledovať Slovo!

Slovo ich viedlo na ceste. Keď sa dostali k Jordánu, on sa otvoril a oni cez neho prešli. V jeho prvej kampani on dal prvé veci na prvé miesto. Mal na to dôvod. A mal na to dôvod, lebo Boh ho poveril, „Zostaň so Slovom. Nech to Slovo vykoná.“ Počas každej kampane oni išli ďalej v boji, lebo Boh ho poveril a on dal archu na prvé miesto.

Potom, ako išla archa, čo išlo ďalej? Spievanie, hudobníci hrali na nástrojoch pred tým, ako sa začal boj. Haleluja!

To, čo dnes potrebujeme, je to, čo sme mali dnes ráno: speváci, nástroje, hranie hudby, radovanie sa. A potom dať Slovo na prvé miesto, čítať Slovo. Potom prichádza boj. Istotne vyhráme, musíme vyhrať. Zostaňte rovno s tým, držte ten smer a ono vás to podrží v hodine problémov.

³⁸ On mal na to dobrý dôvod. No, pamätajte, keď prešiel ďalej na druhú stranu, pred tým, ako tam prešiel, poslal špeha, dvoch špehov, aby preskúmali zem. No, Mojžiš tam poslal celú skupinu, ale oni sa

vrátili zmätení. Sledujte túto novú službu. On to tak nikdy neurobil. On vedel, že tam, kde je tisícpäťsto ideí, tam je tisícpäťsto zmätkov. A tak on poslal dvoch. Povedal, „Chodte tam a prešpehujte zem.“

Chcem teraz zdôrazniť niečo, čo nechcem, aby vám uniklo. On povedal, „No, keď prejdeme ďalej...“ Oni prešli ďalej, aby preskúmali zem, aby zistili, či to zaslúbenie bolo pravdivé, aby zistili, či... čo za druh zeme to bol a ako tam majú vojsť. Oni prešli ďalej. Nepoznáme mená tých špehov. Ale keď prišli do zeme, prišli do samotného Jericha. A keď sa dostali do Jericha, čo sa stalo? Natrafili na prostitútku, ženu zlej povesti.

³⁹ Chcem načrtnúť určitý obraz. Možno to tak nie je, ale chcem tým niečo povedať. Nepoznáme žiadnu históriu o Rachabi. Vieme len to, že bola prostitútk. Môžeme predpokladať, že bola vychovaná v dome, ktorý bol skutočne chudobný, a stala sa ženou zlej povesti. A bola pekná, mladá žena. Išla do ulíc, aby zarobila na živobytie pre svoju chorú matku a otca; nebol žiaden spôsob, ako mohla pracovať, len predávať svoje telo. Ale viem si predstaviť, že po celý čas vedela, že to nebolo správne. Bolo v nej niečo, čo jej hovorilo, „Nie je správne toto robiť.“ Ona vedela, že nie je.

Jedného dňa počula, že sa v blízkosti pohyboval Boh. Jej srdce sa začalo chvieť. Našla posla toho veľkého hnutia, ktorý jej povedal, čo sa stane. Čo povedala? No, Jozua mal znamenia. Jozua mal tie isté znamenia, ktoré mal Mojžiš. A tak, keď... Rachab si nepýtala vidieť Jozuove znamenie; ona len počula.

Je to predobraz cirkvi, obraz pravdivej cirkvi, ktorá bola zatiahnutá do prostitúcie. „Dnes som metodista, zajtra baptista a pozajtra presbyterián.“ Zatiahnutý v prostitúcii.

⁴⁰ Ale zrazu do mesta vstúpil kazateľ, ktorý povedal, „Je Boh, ktorý žije, žil včera a je ten istý dnes. Jeho moc je tá istá. Činí tie isté skutky, ktoré činil, keď bol tu na zemi.“ Jeho agenti sú na ceste.

No, smilnica Rachab, známa ako prostitútk, ona bola predobrazom dnešného veriaceho, skutočného veriaceho. Ona nepovedala, „No, teraz počujem, že Jozua dokáže robiť znamenia, lebo je nástupcom Mojžiša. Rada by som tie znamenia videla. A ak by som len mohla tie znamenia vidieť, potom tomu budem veriť.“ No, on vôbec nemusel tie znamenia ukázať, lebo ona tomu aj tak verila. Ona nebola ako Tomáš. Ona tomu verila.

41 No, keď mal Mojžiš tie znamenia, on išiel a vykonal tie znamenia, ale to znamenie nebolo to, čo ich priviedlo do zasľúbenej zeme. To nebolo to. Tie znamenia boli len potvrdením toho poverenia.

A Rachab tomu verila bez toho, že by niečo videla! Ona povedala, „Všetci sa trasieme.“

Niet divu, že Nikodém povedal, „Rabbi, vieme, že si učiteľ, ktorý prišiel od Boha; žiaden človek nedokáže činiť tieto veci, jedine, že by s ním bol Boh. Všetci to vieme.“

Svet to dnes vie! Billy Graham vyvoláva, „Musíme sa vrátiť naspäť do Letníc.“ Rada cirkví vyvoláva, „Musíme sa vrátiť naspäť k prorokom, k tým, ktorí hovorili v jazykoch, k vykladateľom jazykov, k Božskému uzdravovaniu, uzdravovateľom v našich zboroch a len nechať, aby mal Duch Boží Svoj spôsob.“ Boh robí Svoje volanie. Ľudia sa boja skutočnej pobožnosti a povedia, „Všetko... naše srdcia v nás zlyhávajú.“

42 No, ona nemusela vidieť znamenie, ktoré Jozua dokázal robiť s rukou alebo s palicou. Ona verila. Ona povedala, „Počula som a verím a teraz prosím o milosť. [Ó, aká je v tomto lekcia.] Prosím o milosť pre seba a svoj dom.“

Pozrite na toho Rimana, ako v ten večer vytiahol svoj meč a išiel sa zabiť, ten filipský strážca väzenia. Pavol povedal, „Neubližuj si. Všetci sme tu.“

On povedal, „Čo mám robiť, aby som bol spasený?“

Povedal, „Ver v Pána Ježiša Krista; a ty a tvoj dom budete spasení.“

Prečo? „Ty a tvoj dom“? Istotne. Tvoj dom bude spasený s tebou. Prečo? Lebo ak máš dostatok viery, aby si bol sám spasený, tak môžeš mať dostatok viery aj na to, aby bola aj tvoja rodina spasená. Ty a tvoj dom!

43 Pozrite na Rachab! Rachab povedala, „Zmilujte sa nado mnou! Ušetríte ma. Nechcem zomrieť s týmito neveriacimi. Nechcem zomrieť ako zviera. Chcem zomrieť v náručí Jehovu. Verím vo vášho Boha, lebo On je Bohom neba aj zeme. On robí viditeľné veci. On robí veci skutočnými. Nikdy som nevidela, ako to robí, ale jednako tomu verím.“ Vidíte? Ona Jozuu nikdy nevidela; ona o Jozuovi len počula. Ona nikdy nevidela Boha, ona nikdy nevidela žiadne skutky Božie; ona len počula. Ostatní to videli, ale ona verila tým, že to počula. No, povedala, „Prosím

o láskavosť pre mňa, môjho otca a moju matku. Obaja sú starí a zmrzačení. Mám nejakých bratov, chcem mať za nich vieru.“

A tí špehovia, tí kazatelia povedali, „Áno, on prichádza tadiaľto a my sem prideme a zaujmeme túto zem. A ak chceš, aby boli spasení, prived' ich do tohto domu. (Haleluja!) Ak tomu veríš, choď pre nich a prived' ich sem, lebo nebudeme za nich zodpovední ak sú na uliciach. Ale ak ich len pustíš do domu, budeme zodpovední (haleluja, tam, kde visela dolu tá červená stužka). Budeme za nich zodpovední, ak ich len dovedieš do domu.“

⁴⁴ Ó, bratia, ak bol niekedy čas, kedy sme mali priviesť svojich milovaných do svojho domu, tak je to dnes – tá domácnosť viery. Prived' ich, lebo prichádza čas, kedy príde zatrasenie. Naši otcovia, naše matky, naši bratia a sestry sú bezpeční len v tomto dome, lebo Božia moc opäť zatrasie krajinou. Tak veru. A jedine tá domácnosť viery bude spasená.

„No,“ povedal, „Nebudem za nich zodpovedný, ak ich neprivedieš do domu.“ A ona od nich vyžiadala, aby jej prisahali, že nezničia ju ani jej rodinu. On povedal, „Ak ich privedieš, tak budú v bezpečí.“ Ona ich pustila z toho miesta a oni išli ďalej.

⁴⁵ Táto veľká prostitútka Rachab sa stala veriacou. Rozprával som tu nedávno o jej histórii. Po tom, ako sa obrátila k viere (lebo kvôli jej viere v Boha bola obrátená na izraelskú vieru, bola obrátená), ona chodila s generálom armády, izraelskej armády. Sledujte, čo Boh urobil pre tú ženu. A oni mali... Prestažovali sa do Betlehema a mali syna. A tento syn, dali mu meno Boaz. Z Boaza... on si vzal za ženu Rúť, z Rúť a Boaza prišiel Jesse; z Jesseho prišiel Dávid; z Dávida prišiel Ježiš. Haleluja!

Prečo? „Viera prichádza cez počutie,“ počutie Boha, ktorý je Bohom neba a zeme a veriac v Neho. Veriac v čo? V to poverenie, ktoré dal Boh mužovi menom Jozua, ktorý v to poverenie veril.

⁴⁶ Jozua mal vieru vo svoje vlastné poverenie, rovnako, ako mal aj Mojžiš vieru. Situácia bola pre Mojžiša nepriaznivá, vyzeralo to, akoby zlyhal toľkokrát, ale on len išiel víťazne ďalej a zomrel na skale. A anjeli ho vzali preč.

Bože, dovoľ mi tak odísť! Nech to svoje poverenie držím až do toho dňa, keď som pripravený zomrieť, a uvidím, ako pri mne leží tá Skala.

Jozua dodržiava svoje poverenie. Hoci mal... Boh to bude držať v svätosti, lebo on zostával priamo so Slovom.

No, Rachab vedela, že Jozua mal poverenie. Nech vám toto neunikne. Držte tieto veci vo svojich srdciach. Jozua mal poverenie. Rachab to rozpoznala pred tým, ako čokoľvek videla. Ona vedela, že Jozua mal moc Božiu a mal tú zem zaujať. Prosila o milosť. Boh jej udelil milosť. A vieme, samozrejme, že keď Jozua prišiel do zeme, ona bola ušetrená.

⁴⁷ Ale potom ďalšie poverenie, ktoré Jozua mal, bolo rozdeliť zem medzi ľuďmi.

No, pamätajte, „Táto kniha zákona sa neoddieli od tvojich úst...“ A tak on mal Božie Slovo. „Ako som bol s Mojžišom, ktorý odišiel preč. Tak, ako som bol s Mojžišom, tak budem i s tebou. Nezlyhám pri tebe. Ty pri mne môžeš zlyhať, ale ja nezlyhám. Ale ak zlyháš pri Mne, Moja milosť je dostačujúca, Ja ťa zdvihnem hore. Len choď ďalej. Pokiaľ zostaneš s Mojm Slovom, postarám sa o teba.“

⁴⁸ No, on mal tú zem rozdeliť a bolo dvanásť kmeňov, medzi ktoré to mal rozdeliť. No, čo ak by bol trochu vyberavý. Čo ak by mal radšej pokolenie Gáda viac ako pokolenie Efraima alebo pokolenie Jozefa viac ako pokolenie Júdu. Ale on to tak nerobil. On to rozdelil podľa Slova, ktoré prijal cez Ducha. On to rozdelil podľa pokolení. A všimnite si, on to robil cez zjavenie, skrze rozpoznanie. Urobil to cez rozpoznanie Božieho Ducha.

Každá jedna z týchto hebrejských matiek, ktoré porodili tieto deti a dali im mená, volali ich podľa ich mena. A každé jedno z týchto mien malo určitý význam.

Keď sa narodil Jákob, on bol časťou dvojčiek a dali mu meno „päťar“, Jákob. Ale keď získal svoju víťaziacu moc a zápasil s anjelom, Boh zmenil jeho meno z Jákoba na Izrael, „knieža.“

Tvoje meno má niečo do činenia s tvojím životom. Keď Peter, rybár, zvíťazil skrze vieru v Ježiša, On povedal, „Tvoje meno je Šimon; ale dávam ti meno Peter, čo znamená 'malá skala'“. To ťa zmení. Tvoje meno s tým má niečo spoločné, s tvojím umiestnením v živote.

⁴⁹ A keď sa udiala táto veľká vec, keď každá jedna z týchto hebrejských matiek, počas toho, ako rodili, dali im meno ako „Ruben“, to mu dalo pozíciu v Palestíne, presne tak, ako to tá matka povedala a aké mu dala meno. Nemám to tu všetko zapísané, ale Ruben

znamenal „pastier oviec.“ Gád znamená „pastier dobytká.“ A Efraim znamenalo „pestovateľ kukurice.“

No, cez duchovné rozpoznanie, Jozua, ten nový duchovný vodca, cez duchovné rozpoznanie umiestnil každého jedného z nich tam, kde patrili, presne tak rozdelil tú zem.

⁵⁰ Je to veľmi pekný príklad pre dnešok. To, akého Jozuu potrebujeme na dnes. Ten dnešný problém je, že keď prídeme do svojej zaslúbenej zeme, Gád chce pásť ovce tak ako Efraim, jeden chce robiť niečo tak, ako to robí ten druhý. Každý chce byť rovnaký. Len nech Boh dá jednému človeku dar uzdravenia, hneď bude každý ďalší chcieť dar uzdravenia. Efraim a Gád a všetci ostatní to chceli zamiešať a prísť ako jeden. Ale my sme rozdelení podľa našich pozícií. Nie každý má dar múdrosti, nie každý prorokuje, nie každý hovorí v jazykoch, nie každý je prorok. Ale Boh umiestnil do cirkvi niektorých, ktorí prorokujú a niektorých, ktorí hovoria v jazykoch. Ale my chceme, aby každý hovoril v jazykoch. Vidíte, aké je v tom zmätenie? Tak sa nikam nedostanete. Filištíni ich za chvíľu premožli. Iste. Ale keď je každý človek rozdelený cez duchovné rozpoznanie vodcu a umiestnený do tela, vtedy tam zostali a stali sa smotánkou zeme! Bože, daj nám Jozuu. Bože, vráť nám Jozuu, ktorý bude držať to poverenie so Slovom.

To je dôvod, prečo mu Boh povedal, „Táto kniha zákona sa neoddiť od tvojich úst, lebo budeš nad ňou rozmyšľať dňom a nocou,“ lebo on mal pred sebou poverenie.

⁵¹ Ó, akým veľkým vodcom sa Jozua stal, nikdy neprehral boj, pokiaľ sa niečo zlé nestalo v cirkvi. Keď Achan vzal ten klin, to nebol Jozuov spôsob alebo viera, ktorá to urobila. To bolo... On vzal z toho tábora babylonské rúcho a zlatý klin; keď to urobil, to prekazilo celý boj.

Keď trpí jeden úd, trpia všetky údy. To, k čomu Boh dnes v týchto dňoch prichádza, brat, je cirkev, ktorá je bez vrásky a poškvry. On prichádza k cirkvi, ktorá je naplnená Duchom a kde je tá Božská láska, ktorá tak spája ich srdcia, až kráčajú ako jeden.

⁵² Boj celého tohto zmätenia sa musí vyhrať. Majú metodisti pravdu, majú baptisti pravdu, presbyteriáni, letniční, nazaráni alebo Pútnici svätosti? Deväťstošesťdesiatdeväť rôznych denominácií okrem budhistov a ostatných. Kde to sme? Niečo nie je v poriadku. Niekde v táboře sa nachádza klin. Jozua hodil los.

Dovoľte mi dnes ráno povedať ako Eliáš na hore Karmel, „Ak je Boh Bohom, nech odpovie ako Boh.“ Ak má baptistická denominácia pravdu, pozrime sa, ako bude produkovať znamenie Ježiša Krista. Ak

majú pravdu nazaréni, pozrime sa, ako budú produkovať tie znamenia a činiť tie veci, ktoré On činil. Ak majú letniční pravdu, pozrime sa, či robia to, čo On robil. Potom budeme vedieť.

⁵³ Jozuovi učeníci povedali, „Budeme ťa nasledovať, pokiaľ budeme vidieť, že Boh s tebou pracuje tak, ako pracoval s Mojžišom.“

A učeníci Ježiša Krista by mali povedať to isté, „Budeme s tebou pracovať, pokiaľ budeme vidieť, ako sa pri tebe dejú znamenia Ježiša Krista. Urobíme to.“ To je to, čo by sme mali robiť. To je to, čo by mala cirkev povedať. To by mal byť prístup kresťanskej cirkvi. Potom by ste mali dať do poriadku dary, znamenia, skutky. Ak je jeden človek Božským uzdravovateľom, to nemá nič spoločné s tým, ktorý hovorí v jazykoch. Ten, ktorý hovorí v jazykoch, nemá nič spoločné s darom prorockta. Vidíte, máme rôzne štádia tejto služby.

⁵⁴ No, keď mi Boh dal poverenie... Všetko toto som založil na tomto jednom zámere. „Dary a povolania sú bez pokánia.“ Nikto nemôže zo seba nič urobiť. Boh vás činí tým, čím ste, skrze Jeho milosť. Nie je spôsob, ako by sme sa my mohli niečím urobiť. Ježiš povedal, „Kto môže sám od seba pridať lakeť k svojej postave?“ Kto sa môže urobiť väčším alebo menším sám od seba? Nedokážete to.

Keď mi dal Boh to poverenie, zapochyboval som v to. Povedal som, „Som nedostatočný. Nemám žiadne vzdelanie. Nedokážem robiť tieto veci.“

A mnohí z vás tu dnes ráno, ktorí tu stále žijete... Keď sa tu On zjavil dolu pri rieke v tej forme Ohnivého stĺpa a stál tam a prehovoril naspäť a povedal, „Ako bol Ján Krstiteľ poslaný ako predchodca prvého príchodu Krista, tak bude aj tvoje poslanstvo predchodcom Jeho druhého príchodu.“

⁵⁵ Pozrite, čo to urobilo. To svetlo tam stálo, dostalo sa na papier a prešlo naprieč Spojenými štátmi a do ďalších národov.

Dr. Lee Vayle bol v tom čase v Kanade. Pamätá si, keď sa to objavilo v kanadských novinách, myslím, že v nich to bolo. Je to tak, Lee Vayle? V kanadských novinách, „Záhadne svetlo sa zjavilo nad hlavou miestneho kazateľa počas krstu.“

Mnohí ľudia povedali, „To je psychológia.“

Ale jedného dňa sa Boh rozhodol umlčať ústa neveriacich, lebo to zostávalo so Slovom. Ten istý Ohnivý Stĺp, ktorý viedol synov Izraelových, je ten istý aj dnes a vedie duchovnú cirkev – je to ten istý, ktorý viedol tú prirodzenú. On sa znovu objavil a nechal sa odfotiť pred

kritikmi a pred vyšetrovateľmi. Tu to teraz visí, tá nezlyhávajúca pravda, ktorá činí tie isté skutky a duchovne vedie tých ľudí tak, ako ich viedla prirodzene v tých dávnych časoch. Len zostáva so Slovom.

No, povieť, „Čo bolo to poverenie?“ Pamätajte, Boh sa nikdy neoddiel od Svojho poverenia.

⁵⁶ Rád by som vám to nejakým spôsobom znázornil. Vezmime si to takto. Tu je to malé znamenie, to je to poverenie; a tu je v jednom rohu malý kríž a Biblia je v druhom rohu, ale ten nápis je tu medzi tým. To je to poverenie.

Varujem vás pred Bohom a vyvolenými anjelmi a Ježišom Kristom. To poverenie bolo, „modli sa za chorých.“ Tá otázka bola, „som nedostatočný, aby som to robil?“

„Za týmto účelom si sa narodil. Toto je dôvod tvojho zvláštneho narodenia a života, aby si sa modlil za chorých. Ak ich privedieš k tomu, aby ti verili, a budeš úprimný, keď sa modlíš, nič neobstojí pred tvojou modlitbou, dokonca ani rakovina.“ Koľkí z vás to počas tých rokov čítali? Je to po celom svete.

⁵⁷ No, povedal som, „Nedokážem to, lebo nie som dostatočný, aby som to robil. Nebudú mi veriť – som chudobný, nemám žiadne vzdelanie.“ To boli moje pochybnosti.

On povedal, „Ako boli Mojžišovi dané dve znamenia, ktoré potvrdili, že také bolo jeho poverenie (nie 'budú ti dané')... sú ti dané dve znamenia. Jedno z nich bude cez tvoju ruku. To druhé bude to, že budeš poznať každé tajomstvo srdca a myšlienky ich mysle. A cez toto uveria, pomocou týchto dvoch znakov.“ Nuž, pamätajte. Počúvajte. Nech vám toto neunikne. To znamenie nie je tým poverením! To znamenie len poukazuje na to poverenie.

Keď vyjdete sem na cestu a uvidíte značku, ktorá hovorí „Päť míľ do Jeffersonville,“ to ešte nie je Jeffersonville. To je len znamenie, ktoré vám hovorí o tom, že ste na správnej ceste.

⁵⁸ Čo ak by Mojžiš, keď tam dolu išiel...? On mal znamenie vo svojej palici a vo svojej ruke. To znamenie tu nie je o nič väčšie ako to, ktoré bolo s Mojžišom. Čo ak by všetci Izraeliti povedali, „Vidíte, všetci vy, Egyptania, všetci Izraeliti, poďte sem. Máme tu človeka, ktorý dokáže svojou rukou robiť triky. Musíte to vidieť. Je tu človek, ktorý vie vziať palicu a premeniť ju na hada. Poďte sa pozrieť“? To bola len značka. To nebolo samotné poverenie. Oni nečakali na značku. (Bože, pomôž nám.) Oni čakali na vyslobodenie!

A tento chudobný, chorý a ochrnutý svet čaká na vyslobodenie, pričom hľadá len na značku. Buď milostivý! Tá značka nie je ničím, iba znamením, ktoré dokazuje poverenie. Je tu tá nová služba. Práve mi to bolo zjavené. „Modli sa za chorých. Prived' ľudí do toho, aby ti verili.“ Boh od toho nikdy nemôže odísť. To je Jeho poverenie, bez ohľadu na to, čo sa deje alebo koľko ja zlyhám. Ja mizerne zlyhávam. Nikdy som nemal nasledovať tie znamenia; to nebola vôľa Božia, ale Boh to jednako požehnal. Ale som pripravený opustiť túto horu. Chcem prejsť cez Jordán. Chcem niesť toto poverenie. „Prived' ľudí do toho, aby ti verili.“

Povedal som, „Oni mi nebudú veriť.“

„Budú ti dané dve znamenia.“

59

No, problém je, že my hľadáme na to znamenie.

„Ó, brat Branham, ty si naňho položil ruku.“

„Ó, mali ste vidieť, čo sa tam stalo. On tam len stojí a keď je na ňom to pomazanie, tak ti povie, čo je v tvojom srdci.“ To je pravda.

Nedávno som vstúpil do nemocnice. Boli tam lekári a nemohli zistiť, aký bol problém s určitou ženou. Keď tí doktori opustili tú miestnosť, tá pani sa prechádzala a stála pri posteli. „Povedali, že nevedia zistiť, aký je tam problém.“ Povedala, „Brat Branham, ty mi to môžeš povedať!“

Povedal som, „Ak mi uveríš, tak môžem.“

Ona povedala, „Verím.“

A Duch Svätý povedal, „Taká a taká vec. To je presne to. Pozri sa, či to nie je to.“ Je členkou zhromaždenia Junieho Casha.

60

Ďalšia žena tu povedala, „Môj chrbát,“ povedala, „nevedia zistiť, čo to spôsobilo.“

Povedal som, „Veríš, že som Jeho prorok?“

Povedala, „Verím.“

Povedal som, „Stalo sa to, že niekedy v prvej polovici júna... Oni na tebe pracujú a snažia sa ti operovať vyskočený stavec. Nie je to tak. V skutočnosti to je podráždený nerv. Dostala si to tým, že si zdvíhala náklad, keď si pracovala pre McSpaddin's Market.“

Ona povedala, „Pamätám si, že tak to bolo! Teraz si to spomínam.“

To ju neuzdraví. To len poukazuje na to poverenie. Prestaňte sa spoliehať na tú značku; poďme rovno do mesta! Opusťme túto horu; poďme do mesta. Prejdime cez Jordán!

⁶¹ Učinil som zle. Urobil som zle. To je ten dôvod, prečo som tieto kázne založil tak, ako som ich založil. Lebo On povedal, „Ako som bol s Mojžišom, tak budem i s tebou,“ a keď tá ruka zostúpila a poukázala na presne to isté miesto Písma... Dlhú dobu som sa divil, lebo som nevedel, čo to poverenie bolo. Hľadal som za tým niečo nadprirodzené. Boh sa nemôže oddialiť od Svojho poverenia. Keď Boh dáva poverenie, ono tak musí zostať.

Ale všetci letniční majú radi znamenia. Radi ich vidia. Biblia hovorí, „Bezbožné a cudzoložné pokolenie hľadá znamenia.“ Ale to poverenie bolo „Modli sa za chorých.“ A desaťtisíc krát tisíc ráz som sa nemohol modliť, lebo oni všetci chceli to znamenie. Všetci po tom túžili.

⁶² Nedávno som pracoval v službe, prišiel som do miestnosti. A jeden muž prišiel na pódium a povedal, „No, brat Branham, počkaj chvíľu. Môj prípad je iný. Ja len musím niečo vedieť.“

Povedal som, „Nuž, lekár by ťa mohol vyšetriť.“

„Ó, to nechcem. Chcem to vedieť hneď teraz. Môj prípad je úplne iný.“

Povedal som, „No, nerád to robím, brat.“ Išiel som ďalej a hneď nato Duch Svätý...

On povedal, „Chvála Pánovi! To je pravda!“

Povedal som, „Poďte teraz ostatní, pomodlím sa za vás.“

Keď som to urobil, viete, čo ten ďalší povedal? „Môj prípad je tak dôležitý ako ten jeho.“ Potom som mal asi šesť alebo osem ďalších a ukončili sme zhromaždenie; takmer ma to zabilo.

Vždy som sa divil, prečo som mal pri tom takýto pocit? To bolo preto, lebo som to robil zle. To je len tá značka, ktorá poukazuje na to poverenie. To nie je to poverenie. Tá značka bola zabíť do zeme po celom svete. Všetky jazyky – v Afrike, Indii, Ázii, Európe, po celom svete – cez desaťtisíce a milióny ľudí, všetci vedia o tej značke. Som pripravený opustiť túto horu. Chcem prejsť cez Jordán. Chcem sa dostať do miesta, kde moja viera povstane do bodu, kde sa budem môcť modliť za chorých a oni budú uzdravení.

⁶³ Sledujte. Boh to dáva priamo do lona ľudí: „Narodil si sa, aby si sa modlil za chorých. Ak ich dokážeš priviesť do toho, aby ti verili...”

Povedal som, „Oni nebudú veriť.“

On povedal, „Dám ti dve znamenia a cez ne uveria.“ Všimnite si, oni sa dožadovali týchto znamení, tých značiek, namiesto toho poverenia, veriac, že „bol si poslaný, aby si sa modlil.“

No, keď sa ľudia stavajú do radu, aby sa za nich modlilo, len čo sa jeden z nich dostane do toho bodu... Nie je nič, čo s tým ja môžem robiť, až kým sa nedostanú do toho bodu. A keď sa dostanú, vtedy poviem, „Dávam ti...“

⁶⁴ Hattie Wright, myslím, že je dnes ráno tu. Sedí rovno tu. Ona bola tá prvá, keď sme videli tie veveričky. Ona vedela, že to poverenie bolo o tom. A keď Boh niečo stvoril po siedmykrát, povedal som, „To je ten istý Boh, ktorý dokázal stvoriť barana pre Abraháma, aby ho presvedčil o jeho poverení; to je ten istý Boh, ktorý dokáže stvoriť veveričku, lebo to je to, čo práve teraz potrebujem.“

A skromná Hattie Wright (sedí tu v zadnej časti budovy) so srdcom, ktoré je mimo svetských vecí, ona verila. Povedala, „Brat Branham, to nie je nič iné ako pravda!“ Ona to nepovedala len odtiaľto; Boh to prehovoril z jej srdca.

Povedal som, „Hattie, popros, o čo chceš. Dám ti to.“

Povedala, „Čo mám pýtať?“

Povedal som, „Máš starého otca a matku, ktorí tu sedia. Máš postihnutú sestru (Ona stále sedí v tom vozíku). Mohla by si prosiť za ňu. Mohla by si prosiť za svoju matku či otca. Ste chudobní, nemáte žiadne peniaze. Popros, o čo chceš.“

Ona povedala, „Nuž, neviem, o čo mám prosiť.“ Povedala, „Jednoducho neviem.“ Povedala, „Mojou najväčšou túžbou je spasenie mojich dvoch chlapcov.“

Povedal som, „Dávam ti tvojich chlapcov v Mene Ježiša Krista.“ A obaja boli obrátení a milujú Pána Ježiša, obaja pokrstení v Jeho Meno a denne slúžia Bohu z celých svojich srdc.

⁶⁵ Ed Daulton, ktorý tu niekde sedí (rovno tu), so svojimi deťmi, presne to isté.

Počas kampane som videl najmenej osemsto alebo deväťsto, možno aj tisíc ľudí, ktorí prešli cez pódium počas zhromaždenia, jeden po druhom. Hneď na to som tam vyšiel a modlil sa za nich. Istotne boli uzdravení. Prišlo tam malé dievča, ktoré zomieralo s leukémiou. Vedel som, aký bol problém s tým dieťaťom, a nikdy som im nepovedal ani

slovo. Ale keď tam to dieťa prišlo, povedal som, „Drahá, dávam ti túžbu tvojho srdca. Máš leukémiu, dávam ti uzdravenie v Mene Pána Ježiša.“ Obrátil som sa k publiku a povedal som, „Vyzývam kohokoľvek z vás, aby ste vzali toto dievča k doktorovi, dali ju prešetriť a zistili, či tam je čo i len stopa po leukémii.“ Prečo? To dieťa počulo. Tak ako cudzoložnica Rachab, ona verila z celého svojho srdca. Potom Boh skrze Svojho Ducha prešiel a povedal, „Je to jej.“ Pokiaľ viem, prešli cez to pódium stovky ľudí bez toho, že by niečo prijali. Ja som sa za nich len modlil.

⁶⁶ Rovno naspäť k ľuďom, „Ak budeš veriť.“ To poverenie bolo dané. To je ten originál. Tá značka bola vyprodukovaná. No, ak tomu dokážete veriť, ak môžete veriť, že Boh ma poslal do tohto sveta, aby som sa modlil za chorých ľudí, potom sa za vás budem môcť modliť modlitbou viery. To je ten jediný spôsob, ktorým sa to dá.

Boh sa nikdy nemôže oddialiť od Svojho poverenia. Ja som pri Ňom zlyhal. Prežil som asi štrnásť rokov s ničím okrem priameho rozpoznanie, okolo celého sveta, až desiatky tisíce, dokonca milióny prípadov, odhadujem. Pýtam sa vás jednu vec, či to niekedy zlyhalo? Nie veru. A ak to znamenie nezlyhá, o čo viac potom to poverenie nikdy nezlyhá! Ak to znamenie – to je tá menšia časť – ak tá značka ukazuje na to mesto, ak vám úspešne ukazuje, že to mesto tam je, o čo viac tam to mesto bude, keď tam prídete! Tam je to poverenie.

⁶⁷ No, moja služba sa mení. Už je zmenená. Stále tu bude rozpoznanie. Tie budú stále pokračovať, pokiaľ budem cítiť, že Boh chce, aby som ich hovoril. Ale dovtedy sa budem modliť a klásť ruky na chorých, tak, ako mi On povedal, aby som to robil, a budem vykonávať to poverenie. Dlho som na túto chvíľu čakal, ale teraz verím, že sme pripravení zaujať tú zaslúbenú zem. S takou istotou, ako že ona tam bude, budú tam čakať Rachaby, bude tam čakať niekto, kto bude veriť z celého svojho srdca.

Rozumiete tomu? Každý, kto tomu dobre rozumie, nech zodvihne ruku. Koľkí z vás veria, že to je presne podľa Písma? To je presne to, čo On povedal. Toto je to poverenie; to boli tie značky, ktoré poukazovali na to poverenie.

⁶⁸ Nuž, vyzývam kohokoľvek, kdekoľvek na svete, kam chodia tieto pásky, kamkoľvek sa dostanú, aby mi ukázal čo i len jedenkrát, kedy mi On povedal niečo na pódiu alebo v akomkoľvek videní alebo čomkoľvek, čo nebola presne pravda a nestalo sa to presne tak, ako On povedal. Povedal každej osobe presne, aké problémy mali a všetko o nich, kam chodia a všetko o tom, čo by mali robiť. A vždy to povedalo „Tak hovorí Pán“ čomukoľvek, čo sa týkalo uzdravenia, presne tak sa to

stalo. Ak poznáte niečo také, dajte mi o tom vedieť. Vyhľadám si tú pásku a zistím. Nikdy to nezlyhalo počas týchto dvanástich dlhých rokov alebo štrnástich rokov. Nikdy to nezlyhalo, lebo to nemôže zlyhať. To znamenie bolo dané Bohom. Nemôže to zlyhať.

A pred tým, ako Boh dal to znamenie, On dal poverenie; pred tým, ako mohol byť znak, ktorý by poukazoval na poverenie. Pred tým, ako mohol byť znak, ktorý poukazuje na mesto, najprv muselo byť mesto, na ktoré by mal poukazovať. Ak ste tomu verili z celého svojho srdca, potom to prijmete. „Modlitba viery spasí chorého a Boh ho zodvihne.“

⁶⁹ No, ja sám som sa silno spoliehal na tú značku. „Pane, Ty mi ukáž tieto veci pred tým, ako sa za nich budem modliť, lebo ja neviem, čo mám robiť.“ Aké kruté to bolo. Prosím zhromaždenie, aby mi odpustilo. Všetky zhromaždenia na svete, ktoré toto počúvajú na páske, odpustite mi! Mýlil som sa. Nikdy som to tak nemal vykonať. To nebolo nikdy Jeho poverenie. To bolo len znamenie, ktoré poukazovalo na to poverenie. Mal som sa všade modliť za chorých.

No, vidíte, je to priamo naspäť v lone ľudí – ak veríte, že Boh to poveril, aby sa to stalo. Tu je to v Slove, je to presne so Slovom, to poverenie. A hovorím...

⁷⁰ Nakreslím to tu s prstom – oblúk, dúha. To je tá zmluva, ktorú Boh vykonal s ľuďmi. On vykonal zmluvu s ľudskou rasou, že už viac nezničí svet vodou. Vykonal zmluvu s každým jedným zo Svojich apoštolov. Urobil zmluvu s prorokom.

A tam nejakých pätnásť, štrnásť... asi pätnásť rokov dozadu v roku 1937, myslím, že to bolo 7. mája 1937 [1947 – pozn.prekl.], kedy Boh so mnou urobil zmluvu a povedal, „Narodil si sa do tohto sveta, aby si sa modlil za chorých – ak ich dokážeš priviesť k tomu, aby ti verili.“ Moje srdce bolo vždy pre ľudí. „Ak len privedieš tých ľudí do toho, aby ti verili, a budeš úprimný, keď sa budeš modliť, nič neobstojí pred tvojou modlitbou.“

Hovorím to s úprimnosťou a zahanbenou tvárou. Ak je tu niekto, kto by mal mať vieru, som to ja – vidieť to, čo On urobil, odkiaľ ma priviedol, tú jamu, z ktorej som bol vyťatý; vidieť všetky tie veci, ktoré vykonal počas môjho života; vidieť to, ako som stál a niečo povedal a Boh prišiel priamo naspäť a potvrdil, že je to pravda.

⁷¹ Pred rokmi, kedy som vám povedal, že ku mne prišiel anjel ku kriku, keď som mal len tri roky, bolo to svetlo, vír, vír v kriku, ktorý mi povedal, aby som nikdy nefajčil, nepil ani nič podobné, lebo bude pre

mňa práca na vykonanie, keď budem starší. Vy ste mali právo v to pochybovať. Nemali by ste pravdu, ale mohli ste v to pochybovať.

Tuto dolu pri rieke, keď tam On zostúpil a dokázal sa, keď sme tam stáli... Mnohí z vás tu dnes ráno ste tam stáli a boli prítomní. Mnohí z vás viete, že je to pravda.

Mnohí z vás si pamätáte, keď bolo dané to poverenie, keď On povedal, „Choď a táto služba pôjde do celého sveta a začne sa prebudenie.“ A bolo prebudenie, aké nebolo nikdy predtým. To prebudenie stále pokračuje okolo celého sveta, veľké kampane s uzdravovaním okolo celého sveta.

⁷² A ja, z ľudskej strany, som ako malý potkan. Nehovorím to preto, aby som zneuctil moju matku, ktorá tu sedí, alebo mŕtveho otca, ktorý už odišiel, na ktorého pohrebe som kázal za touto kazateľňou. Bol som vychovaný v hroznej rodine. Viete o tom. Nikto z nás nebol kresťanom. Môj otec pil. Boh vzal syna opilca, aby ma umyl vo Svojej krvi. Keď som išiel dolu do mesta, aby som sa s niekým porozprával, a keď som s nejakým človekom hovoril, on sa so mnou rozprával, len pokiaľ tam nebol nikto iný, s kým by sa mohol porozprávať. Nieкто prišiel, ktokoľvek to bol, bez ohľadu na to, kto to bol, odvrátil sa odo mňa, lebo som bol synom opilca. A mnohí z vás tu v mojej vlastnej cirkvi viete, že to je pravda. Mal som meno, ako by som nikdy... ako nejaké zviera alebo niečo podobné. Raz sa to aj hovorilo – v meste, nejakej osobe, ktorá prišla do nášho domu – nieкто jej povedal, „Čo by ste sa združovali s takou zberbou?“ Ó, Bože, s čím iným som mohol ísť okrem krvi Ježiša Krista! Nemám žiadne vzdelanie. Nemám osobnosť. Nie som ničím.

⁷³ Nedávno som povedal svojej žene, „Pomysli na to, aké to bolo, keď so mnou nikto nehovoril, pričom ja som ľudí miloval, ale oni ma nepočúvali.“

Pamätám si, ako som čítal knihu, keď som chodieval do školy... Nedávno som poslal svojej deti do školy; mohol som im zohnať knihy a podobne a aký som bol pri tom vďačný. Ja som chodieval do školy bez topánok, s vlasmi, ktoré mi viseli dolu ku krku, žiadne oblečenie, len starý kabát, pod ktorým som nemal ani tričko, nemal som ani malú ceruzku alebo kus papiera, na ktorý by som mohol písať. Musel som si požičať ceruzku a kúsok papiera, aby som si mohol zapísať nejaké príklady, ktoré boli na tabuli, a podobne. Nič. Bolo to zlé.

⁷⁴ Pamätám si, ako som jedného dňa čítal knihu, v ktorej Abrahám Lincoln vystúpil z lode, myslím, že to bolo v New Orleanse. A ako tam

stál na tej pastve, uvidel tam nejaké čierne deti, ktoré mali nohy na mieste, kde predtým celú noc ležala nejaká stará krava, roztopila mráz, ktorý bol na zemi. A on tam bol... Oni tam stáli a spievali, „Ty máš topánky, ja mám topánky a všetky Božie deti majú topánky.“

Keď vystúpil z tej lode a pozrel sa, ako tam stál v ohrade pre býkov a stál pred ním veľký zdravý čierny muž, mal pri sebe svoju malú drobnú ženu s dieťaťom v náručí a plakali. Oni ho išli predať na dražbe, aby ho dali dokopy s väčšou ženou, aby splodili väčších otrokov.

Lincoln takto zaťal svoje päste a udel si jednu o druhú. Povedal, „To nie je správne!“ Povedal, „Jedného dňa to zasiahnem, aj keď to vezme môj život!“ Ono to vzalo jeho život, ale on to zasiahol. A zabil to!

⁷⁵ Povedal som, „Toto pitie, tento zlý život, je to nesprávne! Jedného dňa to zasiahnem!“ Ako som to len mohol zasiahnuť s takým menom, ktoré som mal? Nikto so mnou nehovoril. To je ten dôvod, prečo som pochyboval vo svoje poverenie. Nikto sa o mňa nezaujímal. Nikto nebol nikde, len tu medzi mojimi ľuďmi.

Skrze milosť Božiu musím opustiť svoj domov, nemôžem tu ani zostať, lebo sú ľudia, ktorí po celom svete volajú. Ľudia všetkých druhov, mocnári, monarchovia, králi, veľkí ľudia, podnikatelia, kazatelia, ktorí volajú z celého sveta. Volajú, volajú, volajú, deň čo deň, noc čo noc. Čo to urobilo? Tá krv Ježiša Krista, ktorá prečistila moju dušu. Tak ako krv Abraháma Lincolna vzala ten otrocký pás z toho černocho, tak aj Krv Ježiša Krista odo mňa vzala putá hriechu; a zobrala ma od mena, ktoré bolo nižšie ako meno zvieratá, a dala mi meno ako synovi Jeho milosti.

⁷⁶ A som pripravený ísť dnes ráno do Jordánu. Som pripravený stáť na svojom poverení. Miloval som ľudí. Staral som sa o nich. On ma stretol, videnie po videní, o ktorých ani nemám čas hovoriť (a viete, je to napísané priamo tu na zadnej strane týchto kníh), povedal, „Príliš sa prispôsobuješ ľuďom. Keď chceš kráčať so Mnou, budeš kráčať sám. Dávaš na tie znamenia príliš veľký dôraz.“

Nevedel som, aký bol ten zvyšok, ale tá hodina prišla. Prišla tá hodina, kedy som videl, ako k Jozuovi zostúpila ruka a On povedal, „Ako som bol s Mojžišom, tak budem aj s tebou.“ Dnes ráno tomu verím. Od teraz, od tohto dňa slúžim Bohu vo svojom poverení. Ak On chce, aby mi ukazoval znamenia, a chce mi ukazovať videnia, môže mi ich ukázať. Ak nie, tak nikdy nebudem pred ľuďmi stáť a snažiť sa, aby ich viera niečo zo mňa vytiahla. Budem sa modliť za chorých a

odovzdám ich Bohu a nechám ich tak. Ak veria tomu povereniu, Boh je rovnako verný. On ma priviedol až do tejto chvíle. Tak, ako to urobil s Mojžišom, ako to urobil s Jozuom, tak isto to urobil aj teraz.

⁷⁷ Mojou pokornou modlitbou je, „Pane, odpusť mi. Dovoľ mi vstať a skúsiť to znova. Pomôž mi, Pane. Dovoľ mi viesť týchto ľudí a postaviť ich do Slova, až môžeme vyjsť k Jordánu priamo do zaslúbenej zeme, kde bude tá veľká vykúpená cirkev Božia spasená od hriechu.“ To je mojou túžbou dnes ráno. Ver tomu a ži! Ver tomu a buď uzdravený! Hovorím k vám v mene Pána. Pomodlime sa.

⁷⁸ Pane Bože, Stvoriteľ neba a zeme, Autor večného života, Darca každého dobrého daru, nech Tvoja milosť a milosrdenstvo zostúpi najprv na Tvojho sluhu, Pane. Vykonali som zle v Tvojich očiach tým, že som zneužil niečo, čo bolo Božské, lebo ľudia to odo mňa tiahli, Pane. Prosím Ťa, ó, Pane Bože, naplň ma od tejto hodiny, Pane, Tvojím Duchom. Verím z celého svojho srdca. Pomôž mojej nevere.

A keď muži a ženy prichádzajú, aby sa za nich modlilo, budem to robiť, pokiaľ mi dáš dych a život. Nech teraz veria, ako sa za nich budeme modliť, Otče. Nech toto poverenie, ktoré si mi Ty dal, nech to môžem odniesť do celého sveta. A keď sa dostanem do určitých miest, kde bola tá značka zabitá do zeme, nech vedia, že to len poukazuje na to poverenie. Nech majú vieru.

⁷⁹ Pane, už nebudem viac čakať na nejaký druh znamenia alebo niečoho, aby mi to povedalo určité veci, alebo či bude táto osoba uzdravená. Pôjdem stretnúť nepriateľa s vierou vo svojom srdci. Pôjdem a vyzvem ho voči Krvi Ježiša Krista. Skrže Krv Kristovu, on nemôže obstať.

No, ak boli všetky tieto veci pravdivé, ktoré boli dokázané, že sú pravdivé, tak Ty uzdravíš chorých, ako sa za nich modlím, Pane. Je to Tvoje Slovo. Je to Tvoje zaslúbenie. Toto túžim robiť. Pomôž mojej nevere.

Odpusť moje hriechy, Pane, to, že som Ťa neposlúchal. Nevedel som, čo iné mám robiť; ak by som vedel, Pane, nebolo mi to zjavené a vyjasnené. Ale teraz už je. Viem, kde stojím. Poznám svoje poverenie. Nikdy nenechám, aby sa toto Slovo oddialilo od mojich úst, vo dne či v noci. Vždy som pri tom stál, Pane, stál som pri tom – hovoril som ľuďom, že ak to nie je Slovo Božie, mám o tom pochybnosti. Ale nekázal som, ani som nerobil nič, ak by nebolo Slovo Božie.

⁸⁰ Ale, Pane, už ma nebaví dupať po tej istej zemi. Ako som včera večer povedal, štyridsať rokov v púšti, tam a naspäť, tam a naspäť.

Božie požehnanie, to áno. Chov oviec a detí a všetko ostatné, stáda a čriedy a podobne, Bože, Ty si to požehnal. Ale jedného dňa si povedal, „Už si bol na tejto hore dosť dlho. Teraz choď na sever smerom k Jordánu.“

Bože, dnes ráno začínam. Opúšťam tieto značky, lebo to poukazuje na lepšiu zem. Môžem sa potknúť. Môžem prejsť cez Amalechitov, môžem prejsť cez Hetejov a Kananejov, môžem prejsť cez svoju vlastnú kritiku. Pane, budem sa len ďalej hýbať, lebo viem, že tam niekde sa nachádza zem. Niekde je v nejakom stave miesto, kde, keď sa dostaneme, tak Ty odpovieš na modlitbu a udeľíš všetko, o čo prosíme, dokonca ani rakovina neobstojí pred modlitbou. Viem, že to je pravda. Verím tomu a čakám na to, Pane. A porúčam sa Tebe dnes ráno pre Tvoju službu v Mene Ježiša Krista. Amen.

81 *Len ver, len ver,
Všetko je možné, len ver;
Len ver, len ver,
Všetko je možné, len ver.*

Teraz, keď je táto páska vypnutá, lebo toto pôjde do celého sveta. To je zo srdca. Rozumiete tomu, cirkev?

Boh nemôže nikdy niečo povedať a potom to vziať späť. Jeho slová sú neomylné. Jeho zaslúbenia sú pravdivé. On čakal celý tento čas na túto hodinu. Vidíte, je to modlitba viery, ktorá zachraňuje chorého, nie znamenie. Modlitba viery! „Ak môžeš veriť,“ Ježiš povedal, „Môžem. Ak môžeš, ak budeš veriť.“ No, ak mi Boh dal moc modliť sa za vás modlitbou viery a zaslúbil to a dokázal, že to je pravda, či tomu teraz veríte? To, o čo prosím, prijímam, ak tomu veríte. „Ak dokážeš priviesť ľudí do toho, aby ti verili, a budeš úprimný, keď sa budeš modliť, nič pred tvojou modlitbou neobstojí.“

82 Brat, sestra, ak som niekedy chcel byť úprimný, tak je to teraz. Po všetkých mojich chybách, ktoré som ukázal, čo som chcel... dôvod, prečo som predtým priniesol tieto posolstvá, bolo, aby Boh ukázal, že On je milostivý. Mojžiš, taký veľký človek, akým on bol, urobil svoje chyby. A potom, keď prišiel Jozua, on tiež urobil chyby. Ale Boh povedal, „Ako som bol s Mojžišom, tak budem i s tebou.“

Pozrite sa teraz, ako mi Boh pred dvomi rokmi poukazoval presne na to miesto Písma, „Ako som bol s Mojžišom, tak budem i s tebou. Nebudem hľadiť na tvoje chyby.“ On vedel, že táto hodina

prichádzala. A teraz je tu. Vidíte, znovu späť, lebo Boh sa nikdy nemôže od toho oddialiť.

„Vierou ste spasení.“ Koľkí z vás to viete? Bez ohľadu na to, koľko dobrých ľudí sa za vás modlilo, koľko dobrých kazateľov vám kázalo, vy musíte mať svoju vlastnú osobnú vieru pre spasenie. Je to tak? Je to vaša vlastná... Je mi jedno, koľko dobrých kázni ste počuli, do koľkých dobrých zborov patríte, je to vaša osobná viera, ktorá vás spasí. Ako hlasno vykrikuješ, ako veľmi prosíš, ako veľmi kričíš, ako veľmi tancuješ v Duchu, môžeš byť spasený len skrze svoju vieru. Je to tak? To je ten jediný spôsob, akým môžeš byť uzdravený.

⁸³ Ak Boh dáva človeku posolstvo, kazateľovi, a kazateľ káže spasenie a podáva posolstvo, vy vidíte, že to posolstvo je pravda, Boh to potvrdzuje Svojím Slovom, že je to pravda; o čo viac by ste potom mali veriť daru uzdravenia, keď to bolo potvrdené Slovom a Anjelom, s dvomi znameniami, ktoré poukazujú na tú neomylnosť ich oboch? O čo viac by ste tomu potom mali veriť! Vidíte, a pokiaľ...

Aby ukázal, že to nebola vždy dokonalá Božia vôľa, aby som to tak robil, to znamenie ma oslabilo. Koľkí z vás to viete? Opýtajte sa tu mojej ženy. Ona vám povie. Ona – tá, ktorú to zasiahlo viac ako kohokoľvek iného – ona to so mnou musí znášať. Nevediac, kde presne ste, a kráčate, a to a tamto a ste [nejasné slová – pozn.prekl.]. Chodte chvíľu ďalej po tej ceste a zastavte.

⁸⁴ No, vraciam sa z týchto posledných zhromaždení. Vzal som tých ľudí do radu. Najprv sme mali niekoľko večerov, tri večery, bez toho, že by sme rozdávali modlitebné karty. A potom tam začal byť taký zhluk, že sme museli rozdávať modlitebné karty. Niekedy som tam stál a prebiehalo päťdesiat alebo sedemdesiatpäť, možno štyridsať alebo päťdesiat rozpoznaní naraz; každý jeden večer. Je to tak, Gene, Leo, a vy, ktorí ste tu na zhromaždení? Istotne, je to pravda. A čo to urobilo? Keď ma to opustilo a išiel som domov, zabudol som, kde som, chcel som vedieť, kam som sa dostal z diaľnice.

No, chcete mi povedať, že Boh robí niečo také človeku? Nie veru. To je človek, ktorý si to sám robí tým, že vezme značku namiesto poverenia. Zastavil som sa pod malým starým stromom na strane cesty, niekde vo Washingtone, alebo niekde v tej oblasti. Povedal som, „Pane, ak mi len dovoľíš otriasť sa a prísť k sebe, aby som sa zotavil, a pomôžeš mi zistiť, čo je pravda, aby som sa mohol vysporiadať s ľuďmi a vyrovnať to poverenie...”

⁸⁵ Teraz tomu rozumiem. Keď som tu nedávno sedel na strane hôr tu v Kentucky, jedného bieleho rána mi to On zjavil. A to je to. To je všetko. Teraz kráčam v Mene Pána Ježiša. To je to.

Ver tomu a ži! Ver tomu a budeš uzdravený! Nemôžem spôsobiť, aby tomu niekto veril. Ty tomu musíš sám veriť. Ale ja som vám povedal pravdu. Boh svedčil o tom, že to je pravda, cez Svoje Slovo, cez Svojho Anjela, cez znamenia a divy, dvanásť dlhých rokov. Ak tomu nebudú teraz veriť, tak tomu nikdy nebudú veriť. Je to tak? Ale prišla tá hodina, kedy ma už nebaví stáť na tejto hore. Chcem ísť hore k Jordánu. Chcem vstúpiť do tých plných zaslúbení. Chcem mať v sebe vieru, nie hľadiet' na znamenie, nie hľadiet' na niečo, čo Boh zjavil, alebo nejaký druh značky. Chcem hľadiet' na Golgotu a povedať, „Vierou prichádzam, Pane Bože. Prichádzam v Mene Pána Ježiša.“

⁸⁶ No, sú tu nejakí, za ktorých sa budeme dnes ráno modliť. Prichádzam sem, aby som sa stretol s tou chorobou a utrpením tvojho tela v Mene Ježiša Krista. Budem to robiť, pokiaľ odo mňa Boh vezme život. Pokiaľ mi dáva zmysel a porozumenie, tak sa budem prichádzať modliť. Nezlyhávajte v tom, čomu veríte – že keď sa za vás modlím, budete uzdravení. Tým to je vybavené. Ak tomu neveríte, potom vôbec neprichádzajte, lebo si len ublížite.

Je to teraz na páske, je to tu. Od teraz už nebude viac rozpoznania, pokiaľ mi Boh nedá... nepovie, aby som urobil určitú vec; aby som išiel a povedal tejto osobe určitú vec, tak potom im to poviem. On povedal, aby som niečo urobil, tak to urobím.

Ale pokiaľ tu stojím a hovorím, „No, pozrite na mňa. Veríte z celého svojho srdca. Áno, toto je ten a ten. Ty si John Doe, prišiel si odtiaľ a odtiaľ. Mal si rakovinu takúto dlhú dobu. Doktor taký a taký ti povedal, že nebudeš uzdravený. Ty si išiel a vykonal si určitú vec. Teraz to musíš vziať a napraviť to, vykonať to pred tým, ako budeš uzdravený. V poriadku, brat Doe, teraz choď a ver tomu.“ „No, ty si sestra taká a taká, prichádzaš odtiaľ a odtiaľ.“ „Prichádzaš odtiaľ a odtiaľ.“ A potom idem do toho víru, ledva viem, čo mám vôbec robiť. A hneď na to je tu ďalšie, snažím sa zistiť, na čo to hľadím. A vyjdem zo zhromaždenia a poviem, „Kde som to?“ Už viac nič také.

⁸⁷ Prichádzam v Mene Pána Ježiša ako Jeho služobník. Ak vám to Boh doteraz nepotvrdil, že som vám povedal pravdu, potom nikdy nebudete veriť, že som vám povedal pravdu. Amen. Tak veru. To je pravda. Koľkí z vás chcete, aby sa za vás modlilo, zodvihnite svoje ruky. V poriadku.

No, potrebujem Teddyho. Je Teddy stále v budove? [Niekoľko hovorí, „Nie, musel odísť.“ - pozn.prekl.] Musel odísť. Kto je tu klavirista, kto by pre mňa mohol zahrať tú pieseň „Jemu Len ver“? Ak budete tak dobrí, je tu niekto, kto by to mohol zahrať? Máte to... ó, máte to tu niekde na páske? Ak je tu niekto, kto by pre nás mohol zahrať „Jemu Len ver“, nejaký klavirista, prídte sem. Muž alebo žena, na tom nezáleží, budeme radi, ak to urobíte. V poriadku, zatiaľ, čo to jemne budeš hrať, ak budeš tak dobrá, sestra.

⁸⁸ No, nebudeme rozdávať modlitebné karty. Keď sme v takýchto malých zhromaždeniach, nie je to potrebné. Keď sme vo veľkých zhromaždeniach, stále musíme rozdávať modlitebné karty, ak sa modlím za päťsto ľudí. Stále to musíme robiť, lebo máme príliš veľa v... veľký dav, viete.

Koľkí z vás veria, že toto je vôľa Božia? Ó, niečo mi dáva pocit, že to robím dobre, niečo robí... Je to preč z mojej hrude. Bolo to tam dvanásť rokov, vediac, že bolo niečo zle, brat Lee. Teraz viem, že je to už preč. Povedal som to, je to na páske a vydal som to zo seba.

⁸⁹ Pamätajte, môžete byť spasení len vašou osobnou vierou. Môžete byť uzdravení len vašou osobnou vierou. Či veríte, že toto je Biblia? Božie Slovo! Či veríte, že váš pastor je muž Boží, bez ohľadu na to, do ktorej cirkvi chodíte? Ak nie, potom by ste odtiaľ mali odísť. Chodte ku človeku, ktorý je mužom Božím. Potom, ak mu veríte, a veríte, že hovorí pravdu, vtedy to prijmite. Vaša vlastná osobná viera v Krista vás spasí. Bez ohľadu na to, aký dobrý je tvoj pastor, aká zbožná, svätá je tvoja matka, aké skutočné je Slovo Božie, ako veľmi plačeš, ako veľmi sa modlíš, je to tvoja viera, ktorá ťa spasí! Vierou ste spasení.

No, to isté sa uplatňuje. Bez ohľadu na to, ako... Božie Slovo hovorí, že On to pošle v týchto posledných dňoch. Dve kázne za sebou, priviedol som prirodzený Izrael a duchovný Izrael dokopy. Hľadáme Jozuu tohto dňa, ktorý je Duchom Svätým, aby nás priviedol do tej zeme. Musí hovoriť skrze niekoho, lebo On je Duch. Povedal som vám, čo mi On povedal. Teraz tomu verte a buďte uzdravení.

⁹⁰ No, nech teraz títo na tejto strane radu, Doc, poď sem dolu. Billy Paul, kde je Billy? Poď mi sem pomôcť, Doc, ak budeš tak dobrý.

A teraz každý jeden z vás, ktorý prechádza cez tento modlitebný rad, pamätajte, ono sa vám to vráti naspäť, pokiaľ tomu nebudete veriť z celého svojho srdca. Je to pravda. Musíte tomu veriť. No, pamätajte, vy ste tí, ktorí ste chorí. Boh to povedal vo Svojej Biblii,

Boh to poslal skrze Svojho posla, Boh to dokázal skrze Svojho Anjela, teraz tomu musíte veriť.

A teraz tí, ktorí chcete, aby sa za vás modlilo, toto hovorí Biblia, „Ak budú klásť ruky na chorých, budú sa mať dobre.“ A to je pravda. A my tomu chceme teraz veriť z celých našich sŕdc a Boh vám udelí vaše uzdravenie.

⁹¹ Podťte teraz sem, tadiaľto a potom naspäť; nech táto strana, potom nech sa tá druhá strana vráti tak isto. Nech sa tá strana postaví tu napravo, hneď tu. Dobré. Ešte raz? [Niekoľko hovorí s bratom Branhamom. - pozn.prekl.] Zostúpim hneď tu. Áno, tu sa za nich budem modliť.

No, tieto listy a vreckovky, modlil som sa za nich. Mnohí z vás, niektorí z vás možno musia ísť. Ale nezabudnite na dnes večer, tá bohoslužba je na potvrdenie, na Božské potvrdenie tej pravdivej cirkvi, vidíte?

⁹² Teraz, čo sa týka vás, za ktorých sa budeme modliť, či absolútne veríte, že budete uzdravení? Ak nie, tak potom neprichádzajte. Ak áno, je to vaša povinnosť sem prísť.

No, ja nie som uzdravovateľ, ale mám dar uzdravovania. Sú na to svedkovia. Bolo dokázané, že je to pravda. Vidíte, veľmi dávno, pamätám si, ako som zvykol chodiť sem do nemocnice. Bol som len miestnym baptistickým kazateľom, len v tejto oblasti. Chodieval som do tej nemocnice. Zvykla tam byť jedna stará zdravotná sestra, žila dolu v Howardovom parku. Nevie, či stále robí v tej nemocnici. Zvykla hovoriť pacientom, „No, budete zdravý. Budete zdravá.“ Povedala, „Prichádza ten baptistický kazateľ, aby sa za vás pomodlil.“ Vidíte, bolo to jednoducho... to bol len začiatok. Tak to bolo. A teraz sa to rozšírilo z tohto miesta do celého sveta.

⁹³ A teraz mi On dáva tieto znamenia, aby to vynahradilo moje vzdelanie. Ak by som mal také vzdelanie, aké majú niektorí z týchto kazateľov (napríklad, viem, že brat Neville alebo Dr. Vayle tu), nemusel by som to mať. Ale musím to mať, aby to vynahradilo to, čo mi chýba vo vzdelaní. Musel som mať znamenia. A rovnako, ako... Dokázalo sa, že tieto znamenia sú tak účinné ako to vzdelanie. Ale vidíte, ak nemáte tú kvalifikáciu, Boh je schopný vám ju dať iným spôsobom.

No, majte vieru a verte. Chcem, aby každý jeden z vás dal Bohu sľub, tam, kde stojíte. Lebo ak nie, tak vám to nepomôže. Chcem, aby každý jeden z vás zahodil každý tieň pochybnosti. A keď prechádzate cez tento rad, keď sa za vás modlím, chcem, aby ste odtiaľto odišli...

Nemusíte vidieť ani náznak výsledkov. Ale Ježiš nikdy nepovedal, „Videl si to? Cítil si to?“ On povedal, „Uveril si tomu? Uveril si tomu? Ak len môžete veriť...“

⁹⁴ No, všimol som si toto. Modlím sa za ľudí a niektorí, ktorým nie je pri rozpoznaní nič povedané, oni odídu a hovoria, „Čo? Ja som nič nedostal. On mi nič nepovedal.“ Taká osoba potom zvyčajne naozaj nič nedostane.

Ale niektorí prídu do radu a povedia, „Ďakujem, Pane. Verím tomu.“ To sú potom tí, od ktorých počujeme, „Vieš, brat Branham, necítil som žiaden rozdiel ani po niekoľkých dňoch (možno aj dvoch alebo troch týždňoch), ale zrazu som začal cítiť, že tá vec odo mňa odchádza.“ A ono to odišlo.

Vy by ste mohli povedať, že veríte. Sú tri triedy ľudí, ktorí navštevujú zhromaždenia – to sú neveriaci, takzvaní veriaci a veriaci. Niektorí z nich sa tvária, že veria, „Ó, áno, ja verím.“ Ale oni neveria. Ak tomu veríte... Chcem sa vás teraz opýtať túto vec. Ak tomu veríte, je pre vás nemožné, aby ste neboli uzdravení. Počúvajte. Dovoľte mi to zopakovať. Je úplne nemožné, aby ste neboli uzdravení, ak tomu veríte.

⁹⁵ V prvom rade, Slovo Božie dáva to poverenie. Či tomu veríte? Slovo Božie to najprv tak hovorí. To je ponad všetko. Po druhé, ten Anjel Pánov to dokázal, tie znamenia to potvrdili. Je to tak? No, nie je tam nikde žiadne zlyhanie.

Nie je žiadne zlyhanie v Slove Božom, ktoré hovorí, „Raz im dám uzdravenie, ale teraz im to beriem.“ Chcem, aby mi to niekto ukázal. Ukážem vám, kde Ježiš poveril Svoju cirkev, aby sa modlili za chorých, a modlitba viery zachráni chorého. A teraz mi povedzte, kde sa píše, že už sa to viac nebude diať. Ukážte mi to v Biblii. Vidíte?

On povedal, že v posledných dňoch bude robiť určité veci, tieto veci povstanú. Pozrite sa na to, čo sa stalo. On dodržal Svoje Slovo. No, povedal som vám, že On ma poveril. Svet o tom vie, veda o tom vie, Anjel Pánov to dokázal a výsledky dokázali, že je to pravda.

⁹⁶ Žijeme v chorom svete. Za veľa sa treba modliť. Myslel som si, že určite je iný spôsob okrem...

Brat Moore mi raz povedal... Bolo jedno malé biedne dievča, ktoré sa postihnuté plazilo cez budovu. Úbohá, drobná, snažila sa dostať tam, kde som bol ja. Pozrel som sa dolu. To dieťa začalo plakať. No, oni ju nemohli priviesť do radu, lebo nemala modlitebnú kartu.

Nevediac o tom, že to bol posledný večer toho dieťaťa, a brat Moore a ostatní jej pomohli von z radu.

Potom ďalší deň sme si sadli a prerozprávali si to. On povedal, „Brat Branham, dotklo sa ma to.“

Povedal som, „Dotklo sa ťa to? Čo si myslíš, že to urobilo mne?“

Vidíte, malé postihnuté dievča. To vo mne zostalo. A bolo to asi desať rokov dozadu, to malé postihnuté dievča v Illinois. Malá čierna hlávka, hnedé oči, plazila sa, s tou obrnou sa snažila vyjsť tam ku mne. A tí usporiadatelia tam dolu jej museli pomôcť a dostať ju späť na svoju stoličku. Ona sa od nej vyplazila, aby sa sem dostala. Prečo? Môžeme zobrať len niektorých. A boli takí, ktorých som musel vyradiť, ak by som ju ju tam nechal ísť bez modlitebnej karty, zranilo by to pocity tých ostatných, rozumiete. Tak veru, nemohol som to urobiť. Povedal som, „Istotne je ešte iný spôsob.“ Bodaj by som vtedy vedel to, čo viem teraz. Bolo by to inak. Istotne by to bolo inak.

⁹⁷ No, každý jeden z vás, to jediné, čo vám bráni v tom, aby ste boli uzdravení, je to, že tomu neveríte.

Skloňme teraz svoje hlavy.

Náš nebeský Otče, stoja tu slepí, postihnutí, trpiaci, chorí, ľudia zomierajúci na rakovinu, vredy a nádory. Všetci tu stoja v rade, Pane. Ja som kázal Slovo. A počas dvanástich rokov si to potvrdzoval okolo sveta. Prosil som o odpustenie. A viem, že som to neurobil úmyselne; urobil som to, lebo som si myslel, že to robím dobre. Teraz k Tebe pokorne prichádzam, Pane, prosiac Ťa, aby si požeňnal moje modlitby, keď sa budem modliť za týchto ľudí, aby bol každý jeden z nich uzdravený. Požeňnaj ich vieru. Pomôž mojej nevere, Pane.

A nech každý jeden dnes ráno zachytí to videnie. Nech z toho nič nestratia, ale nech to vidia pomocou Písma. A ako rozmýšľam o tom Anjelovi Pánovom tam na počiatku, ktorý povedal, „Ako boli Mojžišovi dané dva dary...“ A potom pred dvoma rokmi priniesol Bibliu; s rukou, ktorá zostúpila... ako písala na stenu v Babylone. Vyzeralo to ako ľudská ruka, ktorá ukazovala v Biblii na túto istú kapitolu, „Ako som bol s Mojžišom, tak budem aj s tebou.“ A, Otče, tu je to dnes ráno privedené na svetlo. Ďakujeme Ti za to, Pane. Odpusť mi moje chyby.

A teraz, ako ideme do tohto modlitebného zhromaždenia, nech moc Božia uzdraví každú chorú osobu, ktorá prechádza cez tento rad. Ja len idem ako Tvoj sluha, neprosím o žiadne špeciálne pomazanie

ani nič zvláštne, len vediac to, že v mojom živote je toto poverenie. Ja ho idem vyplniť v Mene Ježiša Krista.

⁹⁸ Teraz, brat Neville, postav sa sem, prosím ťa. Teraz s týmto darom... Ja neidem pomazávať s olejom, vidíte. Ja idem urobiť len to, čo mi On povedal, aby som urobil. Ako povedalo to poverenie, „Prived' ľudí k tomu, aby ti verili, a buď úprimný.“ Či veríte? Potom som úprimný. Niečo sa musí stať!

Brat Neville bude viesť piesne. Všetci sa ticho modlite, zatiaľ čo sa ja modlím za chorých. [Brat Neville začína spievať, „Len Ver.“]

⁹⁹ Pane Ježišu, kladiem ruky na túto ženu s obličkovými kameňmi a karhám ich v Mene Ježiša Krista. Nech ide a je uzdravená. Amen. Niečo sa stalo.

Aký je tvoj problém?

Pane, kladiem svoje ruky na brata, ktorý má problém s prostatou, karhám moc diabla v Mene Ježiša Krista. Amen. Musíš to mať. Ver.

Pane, kladiem ruky na moju sestru s týmito problémami v nohách, ktoré sú napuchnuté. Karhám to napuchnutie v Mene Ježiša Krista. Chod', ver tomu, sestra, a uvidíš to.

Pane, kladiem svoje ruky na túto sestru so srdcovým problémom a inými chorobami a karhám to v Ježišovom Mene, skrze svoje poverenie.

Pane, karhám tento slabnúci zrak a srdcový problém v tejto žene cez moje poverenie od Boha, v Mene Ježiša. Amen. Musí to tak byť! Bude to v poriadku. Je to v poriadku. Amen. Verím tomu z celého srdca.

¹⁰⁰ [Medzera na páske – pozn.prekl.] To je pravda, ak je to tvoj čas odísť, tak nejakým spôsobom odídeš. To je pravda. Ale pred tým, ako ti On povie, ak budeš úprimná a nebudeš v to pochybovať, budeš uzdravená. Presne tak.

Lazár bol vzkriesený z mŕtvych. On znovu zomrel, ale bol vzkriesený z mŕtvych, aby bolo ukázané, že Boh dodržiava Svoju ponuku pre ľudí. On povedal, „Mária, či veríš tomuto? Ja som vzkriesenie a život. Ja som poverený od Boha, aby som vzkriesil mŕtvych. Či tomu veríš?“

Ona povedala, „Áno, Pane. Verím, že Ty si Syn Boží, ktorý prišiel na svet.“

Povedal, „Kde ste ho pochovali?“ Vidíte?

On musel znovu zomrieť. Ale On ho vzkriesil, aby ukázal, že On je vzkriesenie a život.

Vidíte, Boh robí tieto veci a všetko ostatné v Božskom poriadku. Ó, som tak rád, že to môžem povedať! Všetko je dokonale v poriadku. Ak môžete veriť, všetko, o čo prosíte, je vám dané. Musí to byť.

¹⁰¹ V poriadku, len sa ďalej modlite, zatiaľ čo ich sem privádzame. Nech ťa Boh žehná...?...

Pane Ježišu, naša sestra je veľmi chorá, počula, ako som tu stál a kázal tieto slová. Nech táto malá záhaľčivosť a pochybnosti od nich odídu, Pane. Nech povstane a opustí túto starú horu, kde chodí len hore a dolu, a nech ide ďalej k Jordánu, Pane. Udeľ to, Pane. Nech naša sestra teraz prejde touto cestou, od tejto hodiny, veriac, že Boh uzdravuje jej telo. V Ježišovom Mene. Chod' po svojej ceste a ver.

Nech ťa Boh žehná. Pane Ježišu, daj jej túžbu jej srdca za jej dcéru a jej rodinu. Modlím sa v Ježišovom Mene, aby toto prijala, ako som ja ponúkol svoju modlitbu a vieru tým, že som na ňu položil ruky. Ak by som v Teba neveril, nepoložil by som na ňu svoje ruky. Ak by som vedel, že Ty to nevykonáš, tak by som sa za ňu nemodlil. Ale ja verím, Pane, a ona tiež verí a my prinášame spolu svoju vieru, veriac v Ježišovom Mene. Amen.

¹⁰² Nech ťa Boh žehná, Pat. Pane, on chce, aby jeho drahé deti boli spasené. Má problémy s počutím. Doktor povedal, že sa mu do oka dostáva šedý zákal. On chce žiť pre Božiu slávu. Udeľ mu to, Pane, prosím to za svojho brata. Amen.

Nech ťa Boh žehná, brat. Nepochybuj. Ver v to, o čo si prosil.

Pane, táto malá biedna žena tu stojí za svojho syna. Chcel by som... aby si [nejasné slová – pozn.prekl.] niečo, Pane, čo ho raní. Ide na transplantáciu pokožky. A ona sa modlí za jeho telo a jeho spasenie. Modlí sa za svojich milovaných. Prosila za jej vlastný nervový stav, Pane. Je na pokraji zrútenia. Bože, modlím sa, aby si jej dal túžbu jej srdca. Uzdrav ju z jej utrpenia a nech sa má dobre. V Ježišovom Mene sa modlím za ňu túto modlitbu viery. Amen. Nech ťa Boh žehná, sestra. Chod' a ver. Nech ťa Boh žehná.

¹⁰³ Pane, za spasenie jej milovaných, modlím sa, aby si jej udelil jej žiadosť v Ježišovom Mene. Amen.

Teraz ver, sestra, že si to prijala a že je to tvoje. Ak tomu veríš, musí sa to stať.

Pre nášho brata Edgara Tylera. Nech ťa Boh žehná! V poriadku, a celú cestu z Phoenixu, Arizony. Je tam horúco?

Táto pani tu bola uzdravená na mojom zhromaždení. Odkiaľ bola? Si z Phoenixu, pani? Nie si z... Bola si vo Phoenixe na zhromaždení.

Čo chceš, aby On pre Teba urobil? Aby vzal od teba astmu. Nech ťa Boh žehná, brat.

Drahý Bože, ako tento drahý brat [nejasné slová – pozn.prekl.] volá k našej [nejasné slová – pozn.prekl.] a pre bremená ľudí. Modlím sa, aby si mu udelil vyslobodenie; prišiel tu až z Phoenixu, Arizony, aby sme sa zaňho modlili, aby sa postavil do tohto radu, počul posolstvo, aby si ho povzbudil. Pane, vyzerá to ako taká veľká obeť. A aj je.

Ale kráľovná juhu cestovala tri mesiace na chrbte ťavy cez saharskú púšť, aby počula múdrosť Šalamúna; a hľa, väčší ako Šalamún tu je. Duch Svätý tu je, väčší ako Šalamún.

Pane, modlím sa, aby si ho uzdravil z toho utrpenia v jeho tele. Daruj mu túžbu jeho srdca. Nech kráča po ceste, ktorá bola pre neho predurčená. Nech na ňom spočinie dobrota Božia. Prosím toto požehnanie pre môjho brata v Mene Ježiša Krista, Tvojho Syna. Amen.

Ed, ako sa budeš vracat', chod' s tým. Je to tvoje. Dávam ti to. Chod' a príjmi to.

¹⁰⁴ Brat George. Mnohí z vás poznajú brata Georga Wrighta. Koľkí z vás si pamätajú ten príbeh, ako nedávno zomieral? Všetci doktori popri ňom prešli. Jeho telo bolo takto napuchnuté, mal pri srdci krvnú zrazeninu. Niekoľko lekárov to vzdalo. Išiel som sa zaňho modliť. Brat Funk (myslím, že nedávno tu bol) bol vtedy so mnou v ten večer. Sadol som si tam hore na kopec a tváril som sa, že som išiel poľovať.

Chcem to teraz povedať tomuto zboru, musím povedať niektoré veci, ktoré sa dejú. Veľakrát premýšľam, keď som na poľovačke, ani nepoľujem. To je len výhovorka, aby som zabránil ľuďom, aby ma nasledovali. Musím tam ísť, aby som bol sám s Bohom. Nechodím tam len pre to, aby som poľoval, priatelja. Áno, poľujem, ale nie je to až také poľovanie.

Sadol som si na kopec. No, pre neho sa zdalo, že som išiel poľovať na zajace. Išiel som dookola poza dom a držal som ruky

smerom k domu a modlil som sa a modlil. On zomieral! Duch Svätý ku mne v ten večer prehovoril, „Jeden z týchto mužov pochádza z cirkvi, ktorá neverí, že uzdravovanie je správne.“

Určitý kazateľ nedávno prišiel do jeho domu a snažil sa tam so mnou obštať v debate. Mnohí z vás ste tam v ten večer boli. Vidíte, kde ten človek stratil rozum? A teraz sa nakoniec snaží získať Ducha Svätého. [Brat Wright hovorí, „Tam, kde hovorí, že som najlepší priateľ, akého má.“] Zamyslite sa nad tým.

¹⁰⁵ Ten muž tam stál, aby debatoval, a povedal, „V prvom rade ti chcem povedať, že pochádzaš z diabla.“

Povedal som, „Odpúšťam ti, lebo nevieš, o čom hovoríš.“

Potom sa obrátil a povedal, „Viem, že máš Ducha Kristovho.“

Povedal som, „Pred pár minútami som bol diabol a teraz som Kristus. Tak čo z toho nakoniec?“ A tak... Hrozné veci sa stali.

Ten muž tam ležal a zomieral, a tento muž sa mu smial a povedal, „Choď si teraz pre svojho Božského uzdravovateľa.“

A bol som hore v Lexingtone, Kentucky, kde bola tá žena uzdravená z rakoviny. A vo videní mi Pán ukázal, keď som sa vracal asi o piatej ráno, ukázal mi... povedal, „Podáš ruku bratovi Georgovi Wrightovi, ako prejde cez modlitebňu, a prídeš k nemu a potrasiete si ruky. A ten človek, ktorý si z neho robil žarty, si bude kopať vlastný hrob.“ Nevedel som o tom, že on zvykol kopať hroby.

¹⁰⁶ Zavolať som sestru Wrightovú. Musí tu niekde byť. Áno. Zavolať som sestru Wrightovú a povedal som, „Tak hovorí Pán.“ Veru. To sú tie videnia, ktoré chcem odteraz vidieť; [nejasné slová – pozn.prekl.] Niekomu niečo poviem, ono sa to vráti. Povedal som, „Brat George bude kopať hrob toho človeka alebo teda bude pri hrobe toho človeka, ktorý si z neho robil žarty. A príde do modlitebne a ja si s ním podám ruku.“ Tá krvná zrazenina opustila brata Georga.

A asi mesiac alebo dva potom som sa vrátil. A on vždy, takmer vždy chodil tadeto. Ale v to ráno išiel inak. Mal som publikum, povedal som, „Pozrite, pozrite, pozrite, tu prichádza, aby sme si podali ruky, presne tak, ako to bolo.“

A tu dnes je. To bolo [Brat Wright hovorí, „deväť rokov.“ - pozn.prekl.] deväť rokov dozadu. [„Mal som deväť krvných zrazenín, ktoré všetky odišli.“] Deväť krvných zrazenín pred deviatimi rokmi!

107 Mimochodom, počujem, že sestra Hickersonová... Je tu dnes brat Hickerson? Už sa má lepšie, to je v poriadku. Ona tiež mala krvné zrazeniny, hromadu zrazenín v nohe.

On má v ruke reumu.

To bola jeho dcéra, sestra Hattie, ktorá tam sedela, o ktorej som svedčil, že tá nová služba po prvýkrát fungovala. Tak veru, sestra Hattie. Zaujímalo by ma, či sú tu dnes ráno jej chlapci, sú tu s tebou? [Sestra Hattie hovorí, „Sú tu vzadu.“ - pozn.prekl.]

Kde sú tí chlapci? Obaja stoja tam vzadu. To sú jej dvaja chlapci. To je ich matka, dcéra nášho brata. Zodvihnite svoje ruky, chlapci, aby videli, kto ste. V poriadku, stoja tam vzadu. Je to ohromné, či nie, Orville? Istotne je.

108 V poriadku.

Brat George. [Brat Wright hovorí, „Vieš, brat Bill, ja verím.“ - pozn.prekl.] Viem, že veríš. A viem, že mnohokrát som ležal v tvojej izbe v noci, pozeral som von oknom a počúval som starého drozda. Jedného dňa tam musíme ísť, brat George. Až do toho času, nech je Boh s nami. Viem, že On bude. „Áno, aj keď budem kráčať dolinou tieňa smrti, nebudem sa báť zlého. Ty si so mnou.“ V tom videní nedávno, keď som videl, ako sa tí starí ľudia premenili znovu na mladých, tak ťa jedného dňa uvidím, dokonalého.

Náš nebeský Otče, daruj nášmu bratovi túžbu jeho srdca. Uzdrav ho z tej reumy. Už starne, Otče, a ja sa modlím, aby si mu pomohol. Pomôž sestre Wrightovej a malej Edite a celej tej rodine tam dolu. Sestra Hattie a jej deti, všetci ich milovaní. Buď s nimi, Otče. Udeľ túto túžbu, ako o to prosím v Ježišovom Mene. Amen.

[Brat George Wright hovorí, „Budem mať sedemdesiatdeväť.“] Sedemdesiat deväť. Nech ťa Boh žehná, brat Wright, a nech ti dá ešte mnoho dní. Chvála Pánovi.

109 Brat Daulton. Ó! Je to brat, ktorý mi je veľmi drahý. Poviem vám, čo sa stalo. Nemám na to čas, aby som to tu celé rozoberal. Jeho žena o tom vie. Povedala, že zomieral. Myslím, že to bol srdcový infarkt, je tak, sestra? A pred tým, Pán jej dal sen a prišiel výklad. A keď ho udel ten srdcový infarkt, ona tam stála, videla to a povedala, „Odporujem tomu!“ Boh jej dal sen, že sa to tak stane, a prišiel ten výklad. A ten doktor si myslel, že ten človek zomiera, ale on je tu dnes nažive.

Pane Ježišu, čo sa týka nášho drahého brata, on išiel dlho autom, aby sa dnes ráno dostal na toto zhromaždenie. Má problém s bedrom. Rovnako ako s autom, Pane, niektoré súčiastky sa opotrebojú, kazia sa, ale, ó, Pane, Ty buď jeho silou! Ty si našou silou. Opáš tohto postihnutého okolo jeho boku. Opáš každé slabé miesto, Pane. A daruj nášmu drahému bratovi jeho uzdravenie, ako mu žehnám v Mene Ježiša Krista, Tvojho Syna. Amen.

Nech ťa Boh žehná, brat Daulton. Tak to bude.

¹¹⁰ V poriadku, sestra, čo pre teba môže Pán urobiť? [Sestra hovorí s bratom Branhamom. - pozn.prekl.] Ó, sestra Daugherty! Je toto Betty? [„To som ja.“] Ó, nech Boh požehná tvoje srdce, Betty! Kto v tejto modlitebni nepozná Betty Daughertovú. Ten prvýkrát, kedy sa moja služba prejavila, bolo práve na tomto dieťati. Koľkí si pamätajú na ten kúsok látky?

Betty mala nemoc „tanec sv.Víta“. A bola v takom stave, že už sa ani nesprávala ako človek. Žiaden lekár nevedel, čo s ňou.

A išiel som do St. Louis. Táto cirkev zariadila peniaze a požičal som si niekoho kabát a dali mi jedenásť dolárov, aby som tam išiel a pomodliť sa to malé dievča. Bola len malé dievča, asi tak ako toto dievča, ktoré tu sedí, malé dievča. A zostal som tam (Je tu brat Daugherty? Nie je.) a modlil a modlil a modlil som sa. Nikam som sa nevedel dostať. A nakoniec, ako som sedel v aute brata Daughertyho, videl som videnie, čo s nimi robiť.

A ona dodržala to videnie presne tak, ako Pán povedal, že to bude. Myslím, že to bolo v tom čase trochu proti ich myšlienkam. Ale ona to urobila presne tak, ako Pán povedal, že to má urobiť, a Betty bola uzdravená. Po prvýkrát, čo som ju videl, ako... Povedal som, „Jeden Daugherty sa chytí jednej strany postele a brat Daugherty druhej a nech si vezme handru a umyje tvár toho dieťaťa, a tak ďalej,“ ako som pokračoval v modlitbe, „Náš Otče, ktorý si v nebesiach, nech je posvätené Tvoje Meno.“

¹¹¹ A Betty teraz zasiahol šedý zákal. Pred chvíľou som sa za ňu modlil, v zadnej časti budovy v Chataque.

Betty, drahá, preberme to naozaj podrobne. Chcem ťa chytiť za ruku. Či si úplne slepá, Betty? [„Nie.“] Vidíš len svetlo a tmu. [„To je pravda.“] Koľko máš rokov, Betty? [„Dvadsaťdva.“] Dvadsaťdva. Vtedy mala asi sedem alebo osem. Sestra Daughertyová, mala si to ťažké, že? Vieš, Betty, vždy som veril, že Boh mal pre teba niečo na

vykonanie. A verím, že to je ten dôvod, prečo to je s tebou takto. A verím, že nepriateľ urobil túto zlú vec.

No, vieš, Betty. Ak by som mal moc načiahnuť sa tam a vytiahnuť ten šedý zákal, urobil by som to. [„Áno.“] Nedokážem to.

Ale, Betty, to, čo som ti povedal po prvýkrát, je pravda, ako tu sedím, a ty a ja sme ako brat a sestra v Kristovi. Brat Daugherty, tvoj drahý otec, jeden z najmilších bratov, akých som kedy mal. Tvoja drahá matka je tu... Žil som vo vašom dome a delili ste sa so mnou so svojím jedlom a podobne. Bola si akoby moja sestra a nemohol by som byť viac úprimný ako by som bol s Delores, ktorá sedí tam vzadu.

¹¹² No, Boh toto zaslúbil, Betty. Chcem dať všetko... Tvoj otec je kazateľ a bola si vychovaná v rodine, ktorá sa modlí za chorých. [Nejasné slová. - pozn.prekl.] Veľakrát sa za teba modlilo. Dostalo sa to do bodu, kedy to tak trochu ide ponad hlavu, sem a tam, stráca to na hodnote. Rozumieš, čo myslím?

No, vyrástlo z teba milé, pekné dievča, Betty. Je to škoda, že tvoje oči sú v takom stave. Je Méda stále v budove? Moja žena ťa chcela vidieť. Chcem, aby ťa videla, Betty, čo za pekné dievča z teba je. Betty, bola si pekné malé dievča. Vždy si bola dobré dievča.

No, je niekoľko vecí v živote, v ktorých si zlyhala, Betty? No, tak, ako by doktor prešetril tvoje fyzické telo, ja sa chcem pozrieť na tvoju dušu. Či si niekedy niekde sklamala Boha, Betty? Ak áno, len Mu to vyznaj, „Pane, ak mi dovolíš vykonať to znova, urobím to inak.“

¹¹³ [Betty Daugherty hovorí s bratom Branhamom.]

Ó, toto je zvláštna vec. Zamyslime sa nad tým takto. No, nevedel som, že Betty Daugherty bude tu na zhromaždení. Ale tá prvá v mojom rozpoznaní bola Betty Daugherty. Tu je to znova, počas prvého zhromaždenia o tomto.

Ona vtedy vedela, o čom som hovoril. Nechcem znova začať to rozpoznanie, lebo v rade... Ale ona povedala to, čo mala práve povedať. Bola naplnená Duchom Svätým v St. Louis. Ako tínedžerka, ako dieťa možno vykonala veci, ktoré nemala. Ale kto taký nebol? Kto také neurobil? Ak by nebola milosť, všetci sme stratení. Ak si ochotná vyznať svoju chybu, Boh je dosť spravodlivý na to, aby ti ju odpustil.

¹¹⁴ Teraz zdviham svoju vieru, Pane. Prinášam Ti toto dievča. Dávam ruky na jej oči. Karhám tento šedý zákal a verím, že ona bude znova vidieť. Nech moc živého Boha, toho Božského, dá Betty znova jej zrak, zatiaľ čo ponúkam túto modlitbu, keď je na mne viera. V Mene

Ježiša Krista, Syna Božieho. Nech si znovu potrasiem ruky so svojou sestrou niekde dnes, zajtra alebo kedykoľvek to znovu bude a bude mať v očiach jasný pohľad a povie, „Brat Branham, môžem [nejasné slová – pozn.prekl.] vidím lepšie ako kedykoľvek pred tým...“

[Nejasné slová – pozn.prekl.] Či tomu veríš, sestra Daughertyová? Potom to tak bude!

Pane, v Mene Ježiša, Syna Božieho, daj našej sestre túžbu jej srdca, ako tu stojí, aby od Teba počula. Nech tá moc, ktorá uzdravila Betty Daughertyovú po prvýkrát, nech aj po druhýkrát uzdraví našu sestru v Ježišovom Mene. Amen.

¹¹⁵ Brat... [Ten brat hovorí s bratom Branhamom - pozn.prekl.] Náš brat chce byť spasený. Či prijmeš Ježiša Krista ako svojho osobného Spasiteľa? Či veríš, že On za teba zomrel a znovu povstal? Či si Ho teraz nárokuješ ako svojho osobného Spasiteľa?

V Mene Ježiša Krista, nech je každá otázka hriechu preč z vedomia tohto človeka. Nech náš brat [nejasné slová – pozn.prekl.], nech odteraz žije ako kresťan v Mene Ježiša Krista.

Obráť sa k publiku a povedz, „Prijímam Ježiša ako svojho Spasiteľa.“ Teraz je tak rád, že jeho hriechy sú odpustené Krvou Ježiša Krista! To je to, čo máme radi, amen, dvojitý liek Jeho ranami. [Prázdne miesto na páske. - pozn.prekl.] Pane, daj tejto žene jej uistenie o spasení. [Nejasné slová – pozn.prekl.] V Mene Ježiša Krista tomu musíš veriť. Choď a ver tomu. Nepochybuj.

¹¹⁶ A to je to, čo som dnes ráno dosiahol – skrze posolstvo, ktoré som mal, a veci, ktoré som poznal, nasledoval som to poverenie – viac, ako som dosiahol za posledných päť rokov, lebo som našiel centrum Božej vôle.

No, môže to byť pre mňa ťažké prejsť z jednej služby na druhú. Ale to nie je o tom, že sa mení služba, je to o tom, že tá istá služba ide do vyššej sféry. Je to to originálne poverenie. Všetky tieto veci sú na tom stavané. Teraz je ten čas.

Z celého svojho srdca verím za každú osobu, za ktorú som sa modlil. Verím, že budú uzdravení. A so všetkým dôkazom, ktorý mám, všetkým, čo Boh ukázal, rok čo rok, nezlyhávajúci dôkaz, že Biblia znovu žije, ako by to mohlo zlyhať? To jednoducho nemôže zlyhať.

¹¹⁷ No, je len jediný spôsob, ako by to mohlo zlyhať, a to je vtedy, keď tomu neveríte. Ak by tu stál Sám Ježiš a pomodlil by sa za vás a urobil by ten istý skutok, ktorý sme tu urobili my dnes ráno, nestalo by

sa nič viac ako to, čo by sa stalo, keby ste mali tú istú mieru viery. Nemohlo by sa stať viac ako to, čomu by ste verili s tým istým množstvom viery. Lebo ja len reprezentujem Jeho. Som hriešnik spasený z milosti, len človek ako vy, len ľudská bytosť. Ale Boh musí mať niekde priechod. A On to dokázal Svojím Slovom. Dokázal to cez službu. Dokázal to cez Anjela Pánovho a tu to je. A teraz je to na nás, aby sme tomu verili.

No, pamätajte, rovnako ako dieťa. Ak bolo niekde utrpenie, už to viac nevidíte. Ak bola niekde choroba, už tam viac nie je. Len ignoruj akýkoľvek symptóm, čokoľvek, čo je v protiklade s tým, o čo si prosil. Mnohokrát... Každé dieťa, ktoré prichádza k Bohu, musí byť skúšané. Sme skúšaní, aby sme videli, či veríme alebo nie. A budete mať boje a problémy, ale pamätajte, my sme na svojom pochode.

¹¹⁸ Nech vás Boh žehná. Milujem vás. A s pomocou Božej milosti dúfam, že On mi dovolí slúžiť Mu ako Jeho sluha mnoho a mnoho rokov do budúcnosti, to je moja modlitba. Modlite sa za mňa.

A teraz pamätajte na dnes večer: „Päť nezlyhávajúcich potvrdení pravdivej cirkvi živého Boha.“ Dovtedy, postavme sa na chvíľu na svoje nohy.

Ó, je tu bohoslužba s krstom? [Brat Neville hovorí, „Myslím, že je.“ - pozn.prekl.] Ó, bohoslužba s krstom – ľudia, čo sa majú krstiť, ste tu? Zdvihnite svoje ruky, ktokoľvek, kto sa ide dať pokrstiť. Jeden, dva, tri... Áno. Je mi to veľmi, veľmi ľúto, priatelia.

No, rozpustím tých, ktorí musia ísť. Nech tí ostatní zostanú na krst, ak chcú. Budeme mať za chvíľu bohoslužbu s krstom.

¹¹⁹ Otče Bože, rozpust' tých, ktorí musia odísť, s Tvojimi požehnaniami, s Tvojím blahoslavenstvom. Nech na nich spočinie Tvoja milosť a nech Ti ďakujú za všetko, čo sa dnes ráno dosiahlo, ako sa tiahneme preč od tej hory a ideme hore. Pane, nech prejdeme cez rebrík každej sféry, až dokiaľ nedosiahneme kráľovstvo Božie. Udeľ to, Pane. Buď teraz s nami. Odpusť naše hriechy. Tí, ktorí tu teraz zostanú, aby boli pokrstení na odpustenie svojich hriechov v Mene Ježiša Krista. Nech sú tieto veci udelené.

Zhromaždi nás opäť spolu dnes večer. Nech Tvoja moc a Tvoje požehnania spočinú na nás dnes večer. Nech je to dnes veľkolepý večer. Nech mnohí, ktorí sú zmätení, sú napravení. Udeľ to, Otče, lebo o to prosíme v Ježišovom Mene. Amen. V poriadku, môžete si teraz sadnúť, ak chcete, zatiaľ čo sa pripravujeme na krst.

* * * * *

--- Brožúra nie je na predaj ---

V slovenskom jazyku vydané v auguste 2021.

Text je verným opisom a prekladom zvukového záznamu.

Ponúkame biblické materiály – knihy, brožúry, CD, DVD, SD.

Zásielky sú bezplatné.

Kontakt:

email: info@vecerne-svetlo.sk

tel.: +421(0)911 178 730

Ďalšie informácie nájdete na stránke

www.vecerne-svetlo.sk

Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí

www.vecerne-svetlo.sk

Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí